

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

International Bestselling Author
MONICA JAMES

My one night-stand ticked all the right boxes. There was only one problem... he was my **boss**.

Like a Boss

A NOVELLA

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

International Bestselling Author
MONICA JAMES

My one night-stand ticked all the right boxes. There was only one problem... he was my **boss**.

Like a Boss

A NOVELLA

Like a Boss

BİR ROMAN

Uluslararası En Çok Satanlar Yazar

MİÇA N I C A J A M E S

BİR PATRON GİBİ

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Gerçek olaylar, yerler veya yaşayan ya da ölmüş kişilerle olan benzerlikler tesadüfidir. Tüm ticari markalar, hizmet markaları, ürün adları veya adlandırılmış özelliklerin ilgili sahiplerinin mülkiyetinde olduğu varsayılır ve yalnızca referans olarak kullanılır.

Telif Hakkı© 2025 yazar Monica James

Tüm hakları saklıdır. Bu çalışmanın hiçbir bölümü yazarın açık ve yazılı izni olmaksızın çoğaltılamaz, taranamaz veya herhangi bir basılı ya da elektronik formda dağıtılamaz.

Kapak Tasarımı: Taywel Designs

Düzenleme: Kardeşimin Editörü

Biçimlendirme: Flutterby

Formatlama

[Beni takip et](#)

Other Books by MONICA JAMES

TESLİM OLUYORUM SERİSİ

[*Teslim Oluyorum*](#)
[*Bana Teslim Ol Teslim*](#)
[*Oldu*](#)
[*Beyaz*](#)

NORMAL SERİLER GIBİ BİR ŞEY

[*Normal Gibi Bir Şey Kefaret*](#)
[*Bir Şey Bir Gibi Aşk Gibi*](#)

ZOR BİR AŞK ROMANTİZMİ

[*Kirli Dix Kötü*](#)
[*Dix Ay*](#)

DÜNDEN ANILAR DÜETİ

[*Seni Unutmak, Beni Unutmak Seni*](#)
[*Unutmak, Beni Hatırlamak*](#)

KALBİN GÜNAHLARI DÜETİ

[*Kalbin Absinthe'si*](#)
[*Kalbin Meydan*](#)
Okuması

TÜM GÜZEL ŞEYLER ÜÇLEMESİ

[*Kötü Aziz*](#)
[*Düşmüş Aziz*](#)
[*Sonsuza Kadar Azizim*](#)

Şeytanın Tacı - Birinci Bölüm (Spin-Off)
Şeytanın Tacı - İkinci Bölüm (Spin-Off)

İÇİNDEKİ CANAVARLAR DÜETİ

Bullseye

Blowback

BIZI ŞEYTAN ÜÇLEMESİNDEN KURTAR

Krallığın Günaha

Giriyor

Bizi Kötülükten Korum

AŞKTA VE SAVAŞTA

Yıldızların Kuzeyi

Yıldızların Düşüşü

İNTİKAM TATLIDIR SERİSİ

Crybaby.

KALP HAFIZA TRANSFERİ DÜETİ

Kalp Hastası

Aşk Hastası

ÖP YA DA ÖLDÜR SERİSİ

Senin İçin Kötü

STANDALONE

Bay Write

Güllerin Ötesindeki

Kelebekleri Kovalayın

Başkasının Gölgesi Zor Aşk

Daha Çok Sev

Contents

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Yazar Hakkında](#)

[Monica James ile bağlantı kurun](#)

Chapter One

"B Ay, lütfen kıpırdanmayı keser misin?"
"Elimde değil," diye yakınıyorum, koltuğumda ayaklarımı sürüyerek dik oturmaya çalışıyorum. "Beni bu lanet işkence aletini takmaya zorlamak senin hatan. Bu şeyin içinde nasıl nefes alacağım?"
"Almayacaksın." En iyi arkadaşım Hannah Glenn kıkırdıyor. "Ayrıca, çok güzel görünüyorsun." Gevşek bir esmer bukleyi şakacı bir şekilde çekiştiriyor.

mücevherli saç tokamdan kurtuldu.

"Oksijensizlikten bayıldığımda kesinlikle güzel görünmeyeceğim." Hareketin ciğerlerimi özgürleştireceğini umarak pozisyonumu değiştiriyorum ama bu sadece doksan yaşında, amfizem hastası bir ihtiyar gibi hırıldamama neden oluyor.

Taksi şoförü dikiz aynasından bana bakıyor, gülümsemesini gizlemeye çalışıyor - hissettiğim kadar gülünç göründüğümü bilmek güzel.

"Bu kötü bir fikirdi. Lütfen bana neden güvenli dairenize geri dönmediğimi ."

"Çünkü," diyor Hannah, yan saçlarını pudrasına bakarak. "Dışarıda bir geceye ihtiyacın var. Eşofmanlarını çıkarmaya ihtiyacın olduğundan bahsetmiyorum bile. Üç ay oldu Baylee." Pudra kutusunu kapattıktan sonra üç parmağını havaya kaldırarak ne demek istediğini vurguluyor. "Bozuk plak gibi konuşmaktan nefret ediyorum ama hayatına devam etmelisin. Hayatına devam et derken, rastgele bir yabancıyla çılgınca, ateşli bir seks yapman gerektiğini kastediyorum," diye bitiriyor, her zamanki gibi ağız filtresi tamamen yok.

"Tek gecelik ilişkilerden hoşlanmadığımı biliyorsun Han," diye onaylıyorum inançla.

"olmalısın. Gençsin, ateşlisin ve bekarsın. çık ve bir kaplanı taşaklarından yakala."

"Hayır, teşekkür ederim. Tüm kaplanlardan ve onların taşaklarından uzak duruyorum." Yardım etmeye çalıştığını biliyorum ama etmiyor.

İç çekerek pencereden dışarı bakıyorum, alnımı soğuk cama dayıyorum. Hayatımdaki karmaşayla uğraşmaktansa parlak şehir ışıklarında kaybolmayı tercih ederim.

Üç ay önce, hayatımın aşkı kalbimi milyonlarca minik parçaya ayırdı. Gerçekten başıma gelene kadar bu sevimsiz klişeye hiç inanmamıştım. Söylemeye gerek yok, dünyamı yıktı. Scott benim lise aşkımdı ve üç ay öncesine kadar onun benim sonsuza dek mutlu sonum olduğuna inanıyordum. Meğer Scott'ın sonsuza dek mutlu sonu benimkinden çok farklıymış, çünkü onunki eski patronum ruhsuz succubus'un bacakları arasında.

Ne yazık ki benim için, onları bir iş etkinliğinde çok uygunsuz bir pozisyonda yakaladım. İlk başta, adamın sadece kadının ayakkabılarını bulmasına yardım ettiğine inanmak istedim. Ancak ayakkabıları vajinasına sıkışmadıysa, gördüğüm şey gerçekten de iğrenç bir gerçektir.

Eşyalarımı topladım ve dairemizi terk ettim çünkü onu ne kadar seversem seveyim, kendimi daha çok seviyordum. Geleceğimi beni istemeyen biriyle heba etmeme imkân yoktu. Ve kesinlikle geleceğimi patronumu becermekten çekinmeyen biriyle harcamayacaktım.

İlk birkaç gün, öfke her düşüncemi körükledi.

"Ben daha iyiydim."

"Ona ihtiyacım

yoktu."

"Bir leopar beneklerini değiştirmez" ve .

Tüm bu olumsuzluklar hayatta kalmak için itici gücüm oldu. Ancak bir hafta geçip de onu hayatın kendisinden daha çok özlediğimde, bu durumdan kurtulmanın düşündüğüm kadar kolay olmayacağını fark ettim.

Ancak Hannah benim mantıklı sesimdi ve zayıf anlarımda bana Scott'ın yalancı, hilekâr bir pislik olduğunu hatırlatıyordu. Ayrıca bana Scott'ın uğruna çok çalıştığım her şeyi mahvettiği gerçeğini de hatırlattı. Sadece hayatımı mahvetmekle kalmamış, kariyerimi de mahvetmişti çünkü patronumun kadınlık organlarını gördükten sonra ona bir daha aynı şekilde bakmayı midemin kaldırması mümkün değildi.

Audrey Denis'e gerçekten hayrandım. Otuz beş yaşında, zeki, başarılı, çekici, formda ve başarı kokan bir iş kadınıydı - uğruna çok çalıştığı bir başarı. Örnek aldığım, olmak istediğim biriydi. Evliydi ama özel hayatını saklıyordu. Ne yazık ki özel hayatı erkek arkadaşımı becermekten ibaretti.

Yani artık sadece evsiz değil aynı zamanda işsizim de. İşte bu yüzden mavi ipek elbisemin dar korsajını çekiştiriyorum.

Hannah Fox Technologies'de çalışıyor ve patronların patronu Bay Dylan Fox yeni bir kişisel asistan aradığında şans nihayet benim yanımdaydı. New York Üniversitesi işletme mezunuyum ama hepimiz bir yerden başlamak zorundayız. Ayrıca, Bay Fox'un potansiyelimi göreceğini ve şirket basamaklarını tırmanabileceğimi umuyordum.

Bu yüzden hiçbir şey beklemeden internet üzerinden başvuruda bulundum, ancak iki gün sonra işe alındığımı bildiren bir telefon aldığım da hoş bir sürprizle karşılaştım. Kendimden geçmişim, kötü şansımın sonunda değiştiğini umuyordum, ancak Hannah daha sonra patronumun ünlü bir pislik olduğu gibi küçük bir ayrıntıyı atladığını itiraf etti. Bugüne kadar on beş kişisel asistanı olmuş ve hepsi de onun kontrolcü ve zorba tavırlarıyla başa çıkamayarak işten ayrılmış.

Bu gerçek gerçekten de keyfimi kaçırdı ama çaresiz zamanlar çaresiz önlemler gerektirir. Hannah'nın kanepesini yatağım olarak kullanmaktan bıkmıştım ve biriktirdiğim paralar yavaş yavaş eriyip gitmeye başlamıştı. Büyük kız külotumu giyip sineye çekmek zorundaydım çünkü hayatımı yeniden rayına oturtmak için çaresizdim.

"Peki, burada kim olacak?" Sonunda korkumu üzerimden atıp en iyi arkadaşıma bakarak soruyorum.

"Herkes ," diye gülümseyerek yanıtıyor.

"Patronum dahil herkes mi?"

Hannah başını sallıyor, dudaklarını küçük bir kaş çatma hissi kaplıyor. "Seninle tanışmadan seni işe almasını garip buluyorum. Yani, o bir kontrol manyağı ve her şey."

"Belki de özgeçmişim onu sudan çıkarmıştır?" Makul bir açıklama olarak şakacı bir şekilde öneriyorum.

"Belki," diye kabul ediyor ama ikna olmuş görünmüyor. Yine de . "Bunun birlikte çalışacağın herkesle tanışman için mükemmel bir fırsat olduğunu düşündüm. Ayrıca bu gece bir hayır etkinliği, yani herkes kendini... hayırsever hissedecek."

"Biliyor musun, Han? Moral konuşmalarını kendine sakla."

Gülümsüyor ve heyecanla alkışlıyor. "Birlikte çalışmak için sabırsızlanıyorum. On yaşımızdan beri bu bizim hayalimizdi."

Başımı sallıyorum çünkü kesinlikle haklı. Ama Pazartesi günü yeni işime başlamayı düşünmeden önce bu geceyi atlatmam gerekiyor.

Taksi mekânın birkaç adım ötesinde durduğunda, vücudu saran elbiselerimiz fazla hareket etmeyi engellediğinden yavaş yavaş iniyoruz. Hannah şoföre parasını öderken ben de devasa, etkileyici *Hotel Du Luc*'a bakıp ıslık çalıyorum.

Kaldırıma çıktığımız anda yanaklarım keskin gece esintisiyle öpülüyor. *Hotel Du Luc* klasik bir yapıya sahip ve dışarıdaki parlak ışıklar içerideki inkar edilemez sofistikeliği vurguluyor. Daha önce hiç bu kadar süslü bir şey ama sanırım patronum en iyisinden başka bir şey istemediği için bu manzarayı görmeye alışmam gerekecek.

Merdivenlerden yukarı çıkıyoruz, akşam önümüze ne çıkaracaksa ona hazırız. Görkemli fuayeye girer girmez, kartal bakışlı, keskin giyimli, orta yaşlı bir adam Hannah'yı kolundan yakalıyor.

"Büyüleyici görünüyorsun, Hannah. Arkadaşın kim?"

Hannah kolunu onun elinden çekip alır. "Arkadaşım senden uzak durması için uyarılmış biri, Handsy Hugo."

Küstah cevabı karşısında ağzım açık kalıyor ama Handsy Hugo sırtlıyor, Hannah'nın şımarıklığına alışmış gibi görünüyor. "Bana bir dans ayır."

"Hayatta olmaz," diye cevap veriyor omzunun üzerinden ve beni görkemli balo salonuna doğru sürüklüyor.

Etrafımdaki güzelliği takdir edemiyorum çünkü Hannah'nın bariz küstahlığı karşısında çok şaşırmış durumdayım. "*Kimdi o?*" Hannah tiksintiyle titrerken başparmağımı omzumun üzerinden geçiriyorum.

"O ofisteki sapıktı, işte o."

Burnumu kıvırıyorum. "Oh, usulüne uygun olarak not edildi. Ondan uzak durmaya özen göstereceğim."

Hannah o sorunlu, gamzeli gülümsemesiyle sırtlıyor. "Ya da bir daha düşündüm de, belki de tam da ihtiyacın olan şey Yakışıklı Hugo'dur."

Onu görmezden gelmeyi seçiyorum, çünkü biraz düşünürsem bunu gerçekleştireceğini biliyorum. Bir garson geçip gidiyor ve ben de gümüş tepsiden bir kadeh şampanya çalıyorum.

"Dinlemiyorum, Hannah."

Azarlamaya fırsat bulamadan, bizimle aynı yaşlarda güzel bir kız koşarak yanımıza geldi. "Han! Tanrı'ya şükür buradasın. Kanepelerin arasında uyuyakalmak üzereydin. Bu kim?" diye soruyor, bana doğru işaret ederek.

"Selam Bonnie. Bu Baylee Young."

Çenesi yere çarptı. "Ah, seni zavallı şey." Başını sempatik bir şekilde sallıyor ama şaşkınlığını fark edince hemen toparlanıyor.

Acıklı hikâyemi tüm ofisle paylaşp paylaşmadığını merak ederek Hannah'ya bakıyorum. Rastgele kız sıkıntımı görüyor ve hemen açıklıyor. "Siz Bay Fox'un yeni kişisel asistanısınız, değil mi?"

Hannah bana tatlı tatlı gülümserken, ben de onun iğnelemesine karşı başımı sallıyorum. "Evet, öyleyim. Peki, neden zavallı ben?" Şampanyamı büyük bir yudumda içerken soruyorum.

Bonnie Hannah'ya bakıyor, o da omuz silkiyor. "Onun nasıl bir baş belası olduğunu zaten biliyor."

Bonnie rahat bir nefes alıyor ve ağzındaki baklayı çıkarmanın kendisi olmadığına şükrediyor gibi görünüyor. "Baş belası demek ona iltifat etmek demek. Bu kadar seksi olduğu için çok şanslı çünkü kişilik açısından eksikliğini görünüş açısından telafi ediyor." Hannah başıyla onaylarken o da kendini yelpazeliyor.

Yutkunuyorum. Kimin için çalışıyorum ben?

Hannah'nın şampanyasını çalışıyorum ve hızla aşağı atıyorum.

Bonnie endişemi görüyor ve hemen telafi ediyor. "Sanırım o *o kadar kötü.*"

"Hayır, o daha kötü," diye ekliyor Hannah, bir kadeh daha şampanya için garsonu durdurduğumda kıkırdıyor. "Neşelen Bay. Ne kadar acı olursa olsun, en azından senin bakacak bir göz şekerin var. Bonnie ve ben bütün gün Handsy Hugo'ya bakmak zorunda kalıyoruz."

Ben gülerken iki kız da titriyor. Gerçi patronumun sesi şeytanın reenkarne olmuş hali gibi çıktığı için ne kadar güleceğimi bilmiyorum.

"İzninizle, tuvalete gitmem gerekiyor," diyorum, çünkü iki dakika içinde üç kadeh şampanya içmek benim limitim.

Tuvaletleri aramaya koyuluyorum ama kısa sürede yönümü kaybediyorum çünkü burası lanet bir labirent gibi ve bu pompalar kesinlikle yolculuğumu kolaylaştırmıyor. Arabayla çıkılan pelüş basamakları tırmanıyorum ama mesanem patlamak üzere olduğu için muhteşem çevreme hayranlıkla bakacak zamanım olmuyor. Banyo odalarının birkaç metre ileride olduğunu görünce rahatlıyorum.

Hiç de nazik olmayan bir şekilde yarı koşuyor, yarı paytak yürüyorum, dengesiz bir ördeğe benzediğimi umursamıyorum çünkü umursadığım tek şey tuvaletlere zamanında varmak.

Ancak, sadece birkaç adım uzaktayken, canavar stiletolarım elbisemin uzun eteklerine takılıyor ve beceriksizce kendi ayaklarıma takılıyorum. "Yüce Tanrım!" diye bağırdım ve kaslardan oluşan bir duvara çarptım.

Gözlerimi yukarı kaldırdığımda kaslı duvarımın gelmiş geçmiş en ateşli adama olduğunu görüyorum. Ve o ateşli adam bana sırtıyor, parmakları tenimi yakıyor ve pazumu dengeli bir şekilde okşuyor. Vücudum gevşiyor, ağzım kendiliğinden açılıyor ve gözlerim karşımdaki uzun boylu, esmer ve yakışıklı dikiliyor.

Gözleri inanılmaz derecede parlaktır, yeşil-mavi görünür ve kıvrımlı bir menekşe girdabıyla yalanır. Gözlerinin canlılığı, ona dolgun ve seksi bir surat ifadesi veren hafifçe aşağıya dönük dudaklarını tamamlıyor. Güçlü çene çizgisi, muhteşem kafasının üzerinde dağınık bir şekilde şekillendirilmiş kalın, vahşi saçlarıyla eşleşen koyu renkli bir saçla kaplıdır.

Bu kadar seksi bir adamın gerçekten var olması imkânsız. Ama bakışlarını onun sertleşmiş, yontulmuş fiziğinde gezdirirken, bunun mümkün, hem de çok mümkün olduğunu biliyorum.

Maymun kostümünün altında bile, iyi yağlanmış bir makinenin olduğunu görebiliyorum, bana kendi adımı unutturan bir makine. Ve tabii ki terbiyemi de, çünkü boğazını temizlediğinde kasıklarına baktığımı fark ediyorum.

"ederim," diye kaçırdım. Bu ne böyle? Söylemeye niyetlendiğim şey bu değildi.

Ama yabancım kıkırdıyor, derin, sert bir kahkaha ve tüylerim anında diken diken oluyor.

"Yani, teşekkür ederim," diye düzeltiyorum bir saniye sonra, yanaklarımın onun sinsî ağzının pembeliğine rakip olduğunu hissederek. "Çişim geldiği için ayakkabılarıma takılıp düştüm." Yine, bu da ne böyle?

Susmam gerekiyor ama sessizliği doldurma ihtiyacım daha büyük ve deli gibi saçmalamaya devam ediyorum.

"Beni kurtarmaya geldiğiniz için teşekkür ederim. Yetenekli... elleriniz olmasaydı ne kadar zor durumda kalacağımı tahmin edebiliyorum." Yabancım bıyıklı yanağını saran bir gamzeyle ben yüzümü buruşturuyorum.

Neden konuşmuyor? Konuşması gerekiyor, ben de çenemi kapıyorum.

Ama pazumu bir kez daha okşadığında, konuşmak aklımdaki son şey oluyor.

Yakınıma eğiliyor, kolonyası beni dumanlı bir cennet hapsediyor. Cennetin bir kokusu var mı? Artık var.

"İşin bittikten sonra..." diye fısıldıyor, sesi derin, kaba ve çiğ. "Odama gelmeye ne dersin, sana ellerimin ne kadar becerikli olabileceğini göstereyim."

Tükürüğüm boğazıma kaçıyor ve nefes alabilmek için hafifçe öksürüyorum. Bu adam bana düşündüğüm şeyi mi soruyor? Belki de bir masaj terapistidir ve omuzlarımdaki düğümleri yoğurmak istiyordur çünkü Tanrı biliyor ya, son üç ayın stresi omuzlarıma küpe taktırdı.

Ancak daha da yaklaşıp dudakları kulağımı gıdıkladığında, yapacağı tek masajın libidoma olacağını biliyorum. "Anlaşılmadıysa diye söylüyorum... Bu seni anlamsızca becermek için bir davetti."

Ben cevap vermeye vakit bulamadan, o sakın ve soğukkanlı görünerek uzaklaşıyor, ben ise pahalı İtalyan mokasenlerinin üzerine kusmamak için direniyorum.

"Oda on beş otuz beş. Yakında görüşürüz," diyor kendinden emin bir edayla.

Olduğum yerde donup kaldım, işeme ihtiyacım çoktan ortadan kalkmıştı çünkü az önce dünyanın en *seksi* adamı bana asıldı, kibri ve kendine güveni şaşırtıcı derecede baş döndürücü bir kombinasyondur. Bu daha önce hiç başıma gelmemişti. Ben hep Scott'la birlikteydim. Ve birlikte *oldum* derken, bunu hem fiziksel hem de duygusal olarak kastediyorum.

Ama o pis orospu çocuğunun bana yaptıklarını düşünmek bile beni harekete geçiriyor, Hannah'nın önerisini yerine getirmeye ve bir kaplanı taşaklarından yakalamaya hazırım. Ancak çıplak ve onun huzurunda olma düşüncesi beni çılgılık atmaya ve banyoya koşmaya itti.

Tuvalette işim bitince ellerimi yıkıyorum ve lavabonun üstündeki aynaya . Her zamankinden daha da telaşlı görünüyorum çünkü her zamanki pembe yanaklarım domatese rakip oluyor. Boynumu biraz suyla ıslatıp sakinleştirici üç nefes alıyorum.

Aklı başında her kadın bu küstah pislikle karşılaştığını unuttur ve partiye geri dönerdi. Ama ben aklı başında olduğumu hiç söylemedim. Ve aşağıya indiğimde vücudumdaki her lif yüksek sesle protesto ediyor.

Yanaklarımı yelpazeleyerek pantolonumdaki ateşi de söndüreceğini umuyorum ama tek yaptığı o büyüleyici gözleri hatırlamama neden oluyor.

dünyaya söz verebilirdi. Eski Baylee çekip giderdi çünkü *asla* böyle spontane bir şey yapmazdı. Ama o Baylee, sözde "ruh eşi" tarafından paspas gibi muamele gördü.

Bunu teşvik edici bir unsur olarak kullanarak banyodan çıktım ve asansöre doğru ilerledim. Kapılar açıldı ve geri adım atmayı reddederek içeri girdim.

"Sen bir korkak *değilsin*," diye altıncı kez kendi kendime söylüyorum, bu sözün sihirli bir şekilde bana ihtiyacım olan güveni vereceğini umuyorum.

Öyle değil çünkü asansöre üç kez binip on beşinci kata çıktım ve her seferinde asansörü lobiye geri indirdim, ilk adımı atamadım çünkü biliyorum ki bir adım daha atmam gerekecek ve ondan sonra bir adım daha.

Hiçbir zaman tek gecelik ilişki yaşayan bir kız olmadım ve yetişkinlik yıllarımda çoğunda bir ilişkim olmasına rağmen, olmasaydım bile bu gerçeğin hala geçerli olacağını düşünüyorum.

Ama benim gibi bir kızın, istediği her kadına sahip olabilecek bir adam tarafından tuvalete giderken teklif edilmesi her gün olan bir şey değil.

Kendimi her zaman güzelden ziyade sevimli bulmuştumdur. Hannah herkesin becermek istediği uzun bacaklı sarışın güzelken, ben hep burnunda çok fazla çil olan güzel esmer oldum. Ve ben bununla iyiydim. Scott beni ben olduğum için sevdi. Sevdiğini sanıyordum çünkü artık Scott'ın lanet bir yalancı olduğunu biliyorum.

Kalp ağrımın yerini öfke alıyor ve ne olduğunu anlamadan bir kez daha ele- vatora binip on beşinci kata çıkıyor ve koridorda hışımla ilerliyorum. "Sen bir korkak *değilsin*," diye tekrarlıyorum 1535 numaralı odanın kapısını çalmadan önce son kez.

Kimi kandırıyordum? Ben *tam* bir korkağım. Bunu gerçekten yapabileceğimi düşünmek delilikti çünkü kalbimin çarpması ve nefesimin daralması kalp krizi geçirmeme ramak kaldığını gösteriyor.

Ama artık çok geç. Tam sağduyumun devreye girdiği anda kapı açılıyor ve karşımda yakışıklı yabancım duruyor.

Yutkunuyorum.

Sırıttıyor.

Bir kez daha yutkunuyorum.

"Tekrar merhaba." Sesi kadife gibi pürüzsüz, kapı pervazına yaslanırken soğukkanlılığı bozulmamış ve sakın.

Öte yandan ben, alnımda biriken teri hissedebiliyorum.

Bu bir hataydı, ama kenara çekilip içeri girmemi işaret ettiğinde, beynim itiraz edemedi ayaklarım harekete geçti ve aslanın, ya da kaplanın inine mi demeliydim, hapsoldum. Etrafa hızlıca bir göz atıyorum ve odanın gerçekten güzel ve gösterişli olduğunu inkar edemiyorum. Paranın kaplanım için bir sorun olmadığından hiç şüphem yok.

Kapının kapandığını duyduğumda gergin bir şekilde arkamı döndüğümde, yabancımın tahta parçalarına dayanmış, o yoğun gözlerle beni izlediğini görüyorum. Onun ateşli bakışları altında kendimi çıplak ve tamamen hissediyorum. Gardırop arızası olmadığından emin olmak için hızlıca kontrol ediyorum.

Temizlendiğimde, bakışlarıyla bir kez daha karşılaşıyorum ama dolgun dudaklarında küçük bir sırıtış görünce şok oluyorum. Beni neden şaşırttığını bilmiyorum ama kaplanım gardını sık sık düşürmeyen birine benziyor.

"Bir içki ister misin?" diye soruyor, kapıyı itiyor, küstahça bana doğru yürüyor.

Yavaşça geri çekiliyorum, ancak baldırlarım cam sehpanın çarptığında duruyorum. "Tabii. Teşekkürler."

Başını sallıyor, o lanet olası ukala gülümsemesi hala görkemli yüzüne yapışmış bir halde buzdolabına doğru ilerliyor.

İki şarap kadehine uzanıp bize kırmızı şarap doldurmasını ilgiyle izliyorum. Keşke ne düşündüğünü bilseydim çünkü şu anda kartlarını göğsüne yakın tutuyor. Hem de ne göğüs.

Buraya 'anlamsızca becerilmek' için geldiğimi sanıyordum ama belki de şaka yapıyordu. Belki de aslında beni seks vaadiyle buraya çeken ürkütücü bir sapıktır, ama bunun yerine beni küçük parçalara ayıracak ve kalıntılarımı annemle babama postalayacak.

"Burada olmamalıydım," itiraf ediyorum, mantığımın *şimdi* devreye girmemesinden nefret ediyorum, çünkü artık çok geç.

"Neden olmasın?" diye soruyor soğukkanlılıkla, elinde iki şarap kadehi bana doğru ilerlerken. Bir santim bile kıpırdamadım.

"Çünkü ben..." Ne söyleyeceğimi bilemediğim için kelimelerimi karıştırıyorum. Seri katil misin? Biraz yanlış gibi.

"Çünkü neden?" diye ve bana şarabımı uzatıyor.

Parmaklarımızın birbirine değmemesini sağlayarak bardağa uzanıyorum. "Çünkü bunu genelde yapmam. Hem de hiç. Bu ben değilim." O kaldığında

"Aşağıda sizi yanlış yönlendirdiysem özür dilerim" diye ekliyorum.

Başını yana eğiyor, dili alt dudağını ıslatmak için dışarı fırlıyor. Yine de hiçbir şey söylemiyor, sadece beni bir av gibi izliyor.

Onun yoğunluğu genellikle beni korkutur ya da yakınlaştırırdı, ama ondan gelmesi, garip, açıklanamayan bir şekilde, beni tahrik ediyor. Daha önce hiçbir erkek bana bu şekilde bakmamıştı ve bu geceden sonra bunu bir asla yaşamayacağımı söylemeye cüret ediyorum.

"Beni yanıltmadın. Vücudunun ne istediğini biliyorum... sen bilmesen bile." Sonunda konuştu, ama sanırım dilsiz olmasını tercih ettim. Haklı olduğunu inkâr edemem. İç çamaşırmı beklenmedik bir nemlilik hissediyorum, bu çok uzun zamandır yaşamadığım bir duygu. Ama bunu gerçekten yapabilir miyim? Son derece ukala ve bir erkek gibi görünen tamamen yabancı biriyle tek gecelik bir ilişki yaşayabilir miyim? Kendine güvenen pislik?

Bakışları hâlâ bana sabitlenmişken bir elini koyu kahverengi saçlarında gezdiriyor, tepedeki uzun katlar zahmetsizce yüzgeçlerinin arasından kayıyor. Tırnaklarımı avucumun içine batırarak uzanıp o dağınıklığa dokunmamak için kendimi zor tutuyorum. Her ne kadar son derece zarif ve klas kokuyor olsa da, yataktaki saçları ve üç günlük uzaması bana aksini gösteriyor. Bu mükemmel görüntünün altında, doğru zaman ve ortam geldiğinde ortaya çıkmayı bekleyen kötü bir çocuk seziyorum.

Şu anda olduğu gibi.

Kalın boynundaki siyah kravatı yavaşça çözüyor, düğümleri çözerken gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor. Gıcır gıcır beyaz gömleğinin üst düğmesini açıyor, düğme açılıyor ve gömleğin yeniden belli belirsiz görünümüne katkıda bulunuyor.

Bağı avucunun etrafına sararak uzunluğunu çekiyor, bu hareket dizlerimin bağının çözülmesine neden oluyor. Daha önce hiç bağlanmamıştım ama uzun parmaklarının malzemeyi çekiştirişini izleyince nasıl bir his olduğunu merak ettim.

"Gördüklerini beğendin mi?" Gülüyor, sesi biraz alaycı, biraz da merakla karışık.

Kendine olan güveni beni aniden sinirlendiriyor ve inatçılığım kontrolü ele alıyor. "Daha iyilerini gördüm."

Tekrar gülmeye cüret ediyor ve bu sefer ses kendini beğenmişlikten başka bir şey içermiyor. "Şimdi mi?"

Başımı sallıyorum, artan nefeslerimi gizlemek için kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum.

"Bir kez daha Bluebird, vücudun bana aksini söylüyor."

"Sen neden bahsediyorsun?" Az önce bana Bluebird dediği gerçeğini görmezden gelmeye karar vererek soruyorum.

"Şey," diye cevap veriyor, bana doğru bir adım daha atıyor, ben de sehpanın etrafından dolanıp iki adım geri çekiliyorum. "Aşağıda sana söylediklerimi düşündüğünü söyleyebilirim. Bence şu anda, tam şu anda..." Duraklıyor ve sakın bir şekilde nefes alıyor. "Sanırım sana yapmak istediğim tüm kötü ve son derece aşağılık şeyleri hayal."

İçten içe yanıyorum ama bunu edersen lanetlenirim. "Egonu tatmin etmek istemem ama yanılıyorsun."

"Hayır, ," diye kendini beğenmiş bir gülümsemeyle karşı çıkıyor.

"Ah, evet, öylesin. Bu benim bedenim; sanırım neler yapabileceğini biliyorum."

Esmer yabancım başını sallıyor, gözleri parlıyor. "O ateşli vücudun neler yapabileceğini tahmin bile edemezsin."

"Sen kibirli bir pisliksin," diye karşılık veriyorum, beni ve bedenimi bu kadar iyi tanımasından nefret ediyorum.

Devasa omuzlarını silkiyor, tacizimden rahatsız olmamış gibi görünüyor. "Bana daha kötülerini de söylendi. Haklı olduğumu biliyorsun," diye itiraz ediyor, kara kaşlarını kaldırarak.

"Değil," diye çocukça karşılık veriyorum. "Kanıtla o zaman."

"Neyi kanıtlamak?"

"Aminin lezzetli bir şekilde kaygan ve ıslak olmadığını kanıtla." Nefes nefese kaldım, onun kirli sözleri beni daha da ıslattı.

Neyim var benim? Onun büyük egosu beni kapıya doğru koşturmalı. Ama bunun yerine, kendimi onun meydan okumasını kabul etmek isterken buluyorum çünkü kaybedeceğimi biliyorum. Ve yanıldığım kanıtlandığında ne olacağını bilmek istiyorum.

"böyle, Mavi Kuş. Bırak gitsin. Neyin doğru neyin yanlış olduğuna dair tüm geleneksel kavramları bir kenara bırak. Sadece iki insanın bir insanın yaşayabileceği en temel, en ilkel duyguya teslim olduğu anın tadını çıkar."

"Peki bu ne?" Neredeyse sormaya korkuyorum.

Kaplan sırtıyor, önce bir düğmeyi sonra diğerini açıyor. "Sana göstermeme ne dersin?"

Hain kafamla başımı sallıyorum, gömleğini yere bırakıp kaslı göğsünü ortaya çıkardığı anda tüm mantığım kapıdan dışarı çıkıyor. Hiçbir zaman sinekkaydı tıraş olmuş erkeklerin hayranı olmadım, çünkü biraz kıl tüyü severim. Ama benim yabancımındaki tek kıl, göbeğini boyayan kıl.

Kaslar ve kaya gibi sert karın kasları genelde bana göre değildir, ama şimdi bunların hepsiyle karşı karşıya kaldığım için tam bir din değiştiriciyim. Karnına bozuk para atıp geri sıçramasını izleyebilirim.

"Şimdi gördüklerin hoşuna gitti mi?" diye soruyor, bir adım daha yaklaşarak.

Ancak bu sefer geri çekilmiyorum.

"Hâlâ etkilenmedim," diye fısıldıyorum, sesim kısık, iç savaşıma ihanet ediyor.

"Memnun edilmesi zor bir kadınsın. Arkanı dön," diye emrediyor Tiger, sesi sert.

İstediklerini yapıyorum, o yanan gözlere yenik düşmeden düşüncelerimi toparlamak için bir anım olduğu için şükrediyorum.

Duyu organlarım tetikte ve bir sonraki hamlesini sabırsızlıkla bekleyerek odaklanıyorum. Bekleyiş dayanılmaz bir hal alıyor ve tam arkamı dönmeye çabalarken, eli dışarı fırlıyor ve beni belimden yakalıyor. Dokunuşu kıyafetlerimin üzerinde olsa da tenim gibi hissediyorum. Utanç içinde daha fazlasını isteyerek inliyorum.

Sert göğsünü sırtıma bastırıyor, gücü ve sıcaklığı beni rahat ve itaatkâr bir duruma sokuyor. Teslimiyetimi okuyor ve elini yavaşça karnımda gezdirerek ardında bir cehennem bırakıyor. Benden çok daha uzun boylu, bu yüzden kendimi savunmasız ve onun merhametine kalmış hissediyorum. Ama hiç bu kadar özgür hissettiğimi hatırlamıyorum.

Elbisemin yumuşak ipeği bacağımdan yukarı kayarken günahkâr bir his veriyor, Tiger onu daha da yukarı kaldırıyor. Çok geçmeden tüm bacağım ve sırlıslıklam olmuş iç çamaşırım ortaya çıktı. Yüzüm ona dönük olduğu için minnettarım çünkü Tiger beni şimdi görebilseydi, yanıldığımı kanıtladığını bilirdi.

Scott ve ben yatak odasında hiç maceracı bir çift olmadık. Ya misyoner pozisyonunda ya da arkadan, ikisi arasında bir şey yapmazdık. Bana hiç oral yapmazdı ama benim ona oral yapmamı beklerdi. Ben de bir aptal gibi ona uydum. Ama şimdi tek düşünebildiğim Tiger'ın dudaklarının kalçalarımın arasında nasıl hissedeceği.

Ama önce onun parmaklarına .

Elini bacaklarımın arasına sokarak iç çamaşırımın önünü ovuyor, uzun elbisem elini kısmen örtüyor. Gizlenmiş parmaklarının üzerimde yavaşça sürtünmeye başlamasını şaşkınlıkla izliyorum. İnanılmaz bir his, ama bir inilti beni ele geçirip kazandığı için gurur duyan Kaplan'ımı değiştirdiğinde mahcup olmanın ötesine geçiyorum.

"Sana söylemiştim," diye fısıldıyor.

Başımı çıplak göğsüne yasladığımda lobumu ısıyor. Kibrini görmezden geliyorum ve parmaklarının olmasını istediğim yerde nasıl dans odaklanıyorum. "Daha fazlasını istiyorsan, tek yapman gereken sormak."

Lanet olsun, kendini beğenmişin teki ama haklı.

Daha fazlasını istiyorum.

Hepsini istiyorum.

"Madem sormayacaksın, ben de istediğimi alacağım," diyor ben sessiz kalınca sakince.

Parmaklarını iç çamaşırımın kemerine sokuyor, beni sıcak ve hazır hissettiğinde alçak sesle mırıldanıyor. "Vücudun çok duyarlı. Herkese karşı böyle misin?" Parmağını açıklığımda gezdiriyor, uyarılmışlığım mükemmel bir kayganlaştırıcı.

"E-evet," diye kekeleyorum, iniltimi bastırmak için dudağımı ısıyorum. Bu tamamen yalan ve o da bunu biliyor.

"Bence yalan söylüyorsun. Bence hayatın boyunca hiç bu kadar tahrik olmamıştın. Ayrıca bu güzel vücudu çok uzun süre zevke aç bıraktığını düşünüyorum."

Ellerine karşı kıvranarak, beni bu ıstıraptan kurtarması için sessizce yalvarıyorum.

Ve öyle.

Parmağını içime soktuğu an, çaresizlik içinde haykırıyorum.

"Hiç bu kadar tatlı bir şarkı duymamıştım, Mavi Kuş. Masumiyeti söylüyor." Sonra gerçek bir maestro gibi vücudumla oynamaya başlıyor ve çok geçmeden, ellerine doğru eğiliyor, serbest bırakılması için yalvarıyorum.

"Lütfen..."

Utanç duyduğumu hissediyor. "Bu inandırıcı vücuttan asla utanma. Kesinlikle büyüleyici olduğunu bilmelisin."

"Hayır." İltifat beklemiyorum. Kendimi hiçbir zaman güzel ya da özel biri olarak görmedim.

Bana bakıyor. "Tüm bu uzun, tatlı kahverengi saçlar, masum gözler, dolgun 'gel beni becer' pembe dudaklar ve uğruna ölünecek bir vücut. Sen

"Her erkeğin ıslak rüyası gerçek olur."

Bir parmağını daha sokuyor ve hiç bu kadar dolu hissetmediğim için nefesim kesiliyor. "Benden önce senin vücuduna kim sahip olduysa utanmalı. Tam bir amatörsün. Siksiz bir aptal," diye ısırarak tükürüyor. "Yüzeyin etrafından dolaşmışlar ve tüm iyi kısımları ihmal etmişler."

Güzel yerlerden kastı klitorisim.

Parmaklarını içimde daha da derinleştirirken, başparmağıyla merkezimi ovuyor ve dört nala atan nabzımı ısırıyor. Bu hareket beni mahvediyor ve kulakları yırtan bir çığlıkla boşalıyorum. Vücudum tamamen gevşiyor ve belimi saran sert parmakları olmasa yere yuvarlanabilirdim.

Kapalı gözlerimin önünde yıldızlar parlıyor ve kalbim göğsümü tırmalıyor. Öleceğime ikna oldum çünkü daha önce hiç bu kadar hızlı ve güçlü bir şekilde gelmemiştim.

"Çok güzeldi," diyor bir an sonra, nefesi boynumda sıcacık.

Artık onun büyüğü altında kaybolmadığım için, kıcıma batan devasa ereksiyonun farkına varıyorum. Ama aynı zamanda kalbinin çılgınca atışını da sırtımda hissedebiliyorum. Ne görsel bir tezat. Benim ondan etkilendiğim kadar o da benden etkilenmiş olabilir mi?

Bu düşünce bana bir güven dalgası veriyor. "Şimdi... beni... becerecek misin?"

Korkuyorum çünkü şimdiye kadar sadece Scott'la yakınlaştım ve Tiger'ın etkileyici uzunluğunu hissediyorum, yarım bir denizaltıyla uğraştığımı biliyordum, ama şimdi, bir ayak uzunluğum var.

Kaplan alçak sesle kıkırdıyor, bu ses aç bedenimi yeniden uyandırıyor. "İstedğin bu mu?"

"Evet. Lütfen," diye utanmadan cevap veriyorum.

"Burada olmaman gerektiğini söylediğini sanıyordum. Bu sen değilsin." Bizi kanepeye götürürken fısıltıyla küstahça alay ediyor. Otoriter boyu ve çerçevesi tarafından yutuluyorum. "Ama bence bu *sensin*. Sadece henüz bilmiyorsun."

Tam oturmak üzereyken beni durdurdu. "Öne eğil."

Beceriksizce öne eğilmeden önce bir an tereddüt ediyorum. Ellerimi kanepenin koluna koyuyorum, omuz genişliğinde açıyorum. Sırtımı gergin bir şekilde kıvrıyorum, böylece kığım havaya kalkıyor. Bunun doğru pozisyon olup olmadığını bile bilmiyorum.

Tiger mırıldanıyor. "Çok masum."

Elbisemi kıcıımı ortaya çıkardığında düzensiz nefesim boğazımda düğümleniyor. Arkamı okşuyor, dokunuşu örtülü etimi yakıyor. Aniden, öngörülemeyen hızlı bir çekişle iç çamaşırım yırtıldı. Kabul ediyorum, dayanıksızlardı ama yine de bunun sadece filmlerde olduğunu sanıyordum.

Ama Tiger'ın kemer tokası yere düştüğünde mahvolmuş iç çamaşırımla ilgili tüm düşünceler çoktan unutulmuştu. "Kusura bakma ama saldırgan şey yoluma çıktı ve ben sabırsız bir adamım."

Bir saniye sonra, bir folyo ambalajın yırtılıp açıldığını duyuyorum. "O muhteşem, uzun bacaklarını aç ve öne doğru eğil."

İstedğini yapıyorum, keşke başlamadan önce topuklu ayakkabılarımı çıkarsaydım diyorum.

"İşte böyle. Çok güzel," diye övdükten sonra bir elini kalçama koyduğunu hissediyorum.

Tüm vücudum yanıyor ve garip bir şekilde, ona karşı bu kadar savunmasız, bu kadar açıkta olduğum için çekingen hissetmiyorum. Bacaklarımı birbirinden ayırıyor, belime sarılıyor ve sonra o kadar büyük bir güçle içime giriyor ki, şimdiye kadar yaşadığım en lezzetli zevke teslim olmaktan başka çarem kalmıyor.

Sert ve anında içime pompalıyor, deneyimsiz kaslarımın onun kolanını kabul etmesine izin vermek için yavaşlamıyor. Ama bu tam da istediğim şey.

"Oh... lanet olsun, inanılmaz hissediyorsun. Haklıymışım," diye tıslıyor sendeleyerek aldığı nefesler arasında. "Tam bir amatör."

Vücudum lezzetli, alışılmadık bir acıyla gerilirken yüzüm kızarıyor, bunun aslında ilk seferim olduğunu hissediyorum.

Belli ki inanılmaz hissediyorum, çünkü saniyeler içinde o kadar hızlı içime giriyor ki, şiddetli darbeleri beni yere yıkıyor ve önüme düşüyorum. Kanepenin koluna garip bir şekilde sarılmışım, yüzüm minderlere gömülmüş, ama Tiger şiddetli ritmini sürdürüyor, hiçbir ritmi kaçırmıyor.

Kollarımı önümde uzatıyorum ve kalçalarımı kaldırıyorum, verdiği her şeyi alıyorum. Tiger homurdanıyor ve hızla içime geri girmeden önce çekiliyor. Bu hareket beni doğru şekilde etkiliyor ve daha fazlasına ihtiyaç duyarak haykırıyorum.

"Tamam mı?" diye nefes nefese soruyor. Yanıt olarak başımı sallıyorum.

Saç tokamı çözüp uzun saç tellerini elinin etrafına sararak beni şaşırtıyor. Sonra sertçe çekerek boynumun geriye doğru sarsılmasına neden oluyor. Saçlarımı dizgin olarak kullanırken kendimi kollarımla destekliyorum ve başımı arkaya yaslıyorum.

Karnımda alışılmadık bir düğüm oluşuyor ve her vuruşta, her itişte düğüm daha da büyüyor. İç kaslarımı sıkıyor, onu daha da içime çekiyorum, asla bırakmak istemiyorum.

"Vay anasını! Bir daha," diye emrediyor, nefesi ensemden ılık, ben de yapıyorum.

Kükreyerek bana daha sert vuruyor. "*Şimdi* bunun sen olduğuna inanıyor musun?" diye soruyor, daha önce tek gecelik ilişki yaşayamayacağımı inkar etmeme atıfta bulunarak.

Nereden bildiğini bilmiyorum ama bu tür bir tatmini sadece onunla birlikte olduğum için elde edebildiğime dair içimde sinsi bir şüphe var.

"Evet," diye sızlanıyorum, gözlerimi sıkarak kapatıyorum.

"Ben kazandım," diye gururla ilan ediyor, ama çok az şey biliyor, ben zaten kazandım.

Patlamam sınıra yaklaşıyor ama elini karnımın altından geçirip kalçalarımı geriye doğru iterek içime daha sert, daha hızlı ve daha derinden girdiğinde, mümkün olduğunu hiç düşünmediğim bir şekilde patlıyorum. Bir saniye sonra serbest kaldığını haykırıyor. Son orgazmını sağarken hareketleri sarsıldı.

Sıkı tutuşu gevşediğinde, elbisemin hala belime dolanmış olmasını umursamadan öne doğru düşüyorum. Nefessiz, yapış yapış ve tamamen tükenmiş durumdayım ama vücudum tam bir tatmin içinde mırıldanıyor. Az önce bir yabancıyla akıllara durgunluk veren iki orgazm yaşadım ve kimin aklına gelirdi ki, zerre kadar utanç duymuyorum.

Tiger nefes nefese "Yana dön," diyor, sesi ağır ve çiğ. "Neden?"

Neredeyse soramayacak kadar korkuyorum.

Kıçımı nazikçe okşuyor ve beklenmedik hafif bir şaplak atıyor. "Çünkü Mavi Kuş, tadının da hissettiğin kadar tatlı olup olmadığını görmek istiyorum."

Tüm vücudum acıyor, ama *çok iyi* acıyor.

Büyük boy yatakta *doğrudum*, gerçekten yatakta olduğuma şaşırdım çünkü en son hatırladığım şey kanepede Tiger'ın

bana kendi adımları unutturmayı başardı. Yere baktığımda çıplak olduğumu gördüm. Soyunduğumu da hatırlamıyorum. Tiger beni yatağa yatırmış olmalı çünkü dördüncü orgazmdan sonra bayıldığımdan oldukça eminim.

"Um, merhaba?" Tiger'ın adını bile bilmediğimi utanarak fark ederek sesleniyorum.

Sessizlikle karşılandım.

Komodinin üzerindeki saate bakmak için döndüğümde, uzun bir bardak meyve suyuna yaslanmış katlanmış bir not görüyorum. İkisine de uzanıyorum. Bir yudum alarak mektubu açıyorum, yabancımın kim olduğunu ortaya çıkaracağını umuyorum.

Bu ilginç akşam için teşekkür ederim, Bluebird.

Bu mı?

Notu ters çeviriyorum, belki daha fazlası vardır diye. Ama .

Demek tek gecelik ilişki böyle bir şeymiş. Sterilize edilmesi ve vaftiz edilmesi gereken boş odaya bakarken, tüm bu yaygaranın neden koparıldığını anlamıyorum. Kadınlar kendilerine gerçek boyutta şişme bebek gibi davranılmasından gerçekten hoşlanıyor mu?

Ancak, Debbie Downer gibi davrandığı için mantıklı Baylee'yi görmezden gelmeye karar verdim.

Meyve suyumu bitirdikten sonra çarşafı üzerime sarıyorum ve kıyafetlerimi aramaya koyuluyorum. Ayağa kalkar kalkmaz bacaklarım ağrıyor ama bu ağrı dün geceki hareketli aktivitelerimi hatırlatıyor.

Kadife bir kanepenin üzerinde rastgele duran beyaz bir çanta görünce kaşlarımı kaldırıyorum. Paytak adımlarla çantayı açtığımda bir çift Chucks, bir kot pantolon, örme bir kazak ve muhteşem bir mavi ipek iç çamaşırı seti görüyorum. Renk bana alışılmadık takma adımları hatırlatıyor ve neden Mavi Kuş diye düşünmeden edemiyorum. Belki beş saniyeliğine McSlutty Slut olmayı bıraksaydım, ona sorabilirdim. Ama etrafıma baktığımda

Oda, bunun asla olmayacağını biliyorum çünkü o gitti.

Aniden tek gecelik ilişki hüznüne kapıldığım için derin bir iç çekiyorum.

Yardım edeceğinden değil, çünkü beni tebrik edeceğini ve kanlı detayları soracağını biliyorum, ama Hannah ile konuşmam gerekiyor. Ayrıca, tamamen yabancı biriyle yukarı çıkacağımı ona söylemeden ayrıldım.

Çantam şifonyerin üzerinde duruyordu. İçini karıştırıyorum ve telefonumu buluyorum. Bol miktarda mesaj, cevapsız arama ve sesli mesaj olduğunu görüyorum; hepsi de Hannah'dan.

Hemen onu aradım ve cehennemden bir azar ışıtmeyi bekledim. "Nerelerdeydin?"

. "Merhaba, Han."

"Bana 'merhaba Han' deme! Polisi aramama saniyeler kalmıştı. Bütün gece yoktun. Konuşmaya başla."

"Şey..." Başlıyorum ama duraklıyorum, çünkü böyle bir konuşma için uygun girişin ne olduğunu bilmiyorum. Ama buna ihtiyacım yok.

"Oh... aman... tanrım," diye haykırıyor, her kelimeyi uzatarak. "Dün gece kesinlikle biriyle yatmışsın!"

"Şey..." Baş parmağımı yumuşak halıda sürükleyerek tekrarlıyorum. "Her ayrıntıyı bilmek istiyorum."

Kıkırdıyorum. Konuşmamızın bu şekilde ilerleyeceğini nereden bilebilirdim ki? "Şu anda yapamam."

"Hâlâ orada mısın?" diye uyarıyor.

"Evet," diye ciyaklayarak odaya bakıyorum.

"Hemen git!" diye emrediyor. "Tek gecelik bir ilişki sadece budur. Sadece bir kerelik bir anlaşma. Etrafta dolanırsan, odanın her yerine aşk kalpleriyle onun adını yazdığını düşünecek."

"Bu bir sorun olmayacak çünkü onun adının ne olduğunu bile bilmiyorum," diye aptalca karşılık veriyorum.

Elimle yüzümü kapatırken Hannah'nın nefesi kesiliyor. "Sadece . Ben dünyanın en büyük sürtüğüyüm."

Hannah'nın kahkahası odanın içinde süzülüyor. "Aslında şanslı bir kız olduğunu söyleyecektim. Görünüşe göre derslerimin karşılığını sonunda aldım. Ee... nasıldı?"

"Han," diye inledim. "Bu konuda konuşmak istemiyorum."

"Çok kötü. Bir saat içinde Andrew's Place'de buluşalım." İtiraz etmeye fırsat bulamadan hat kesildi.

Tam Hannah'lık bir davranış; her zaman son sözü o söylemek zorunda.

"Bana her şeyi anlat. *Her şeyden* bahsediyorum." Güzel kaşlarını aşağı yukarı sallayarak ne demek istediğini vurguluyor.

"Orada değil çok içinsöyle." I Yalan, benim yanaklar açığa çıkarma sahtekârlığımı.

"Oh, saçmalık. Boynundaki hödükten bile daha kırmızısın."

Hannah gülerken elim boğazıma gidiyor. "Baylee, sen yirmi altı yaşındasın, on dört değil. saklamak zorunda değilsiniz. Giy

Gururla."

"Evet, biliyorum," diye itiraz ediyorum, koltuğumda alçalarak. "Bu sadece yabancı bir adamın elleri pantolonumun içindeyken boynumu çiğnemesine izin verdiğimi dünyaya gösteriyor."

Yanımızdaki kadın ağzı açık kocasının kolunu tokatlayana kadar bağırduğımı fark etmiyorum. "Aman Tanrım, Hannah, bu normal mi?" Neyse ki bu kez fısıldıyorum, erkek izleyicilerimin dehşetine rağmen.

"Neymiş o?" diye soruyor yumurtalarını tuzlarken.

"Bu duygu... bilmiyorum... utanç, mahcubiyet... her şeyi yeniden yapmak istemek," diye utanarak ekliyorum.

Hannah hayretle bana . "O *kadar* iyi miydi?"

"Evet, gerçekten öyleydi. Yapabileceğimi bile bilmiyordum... bilirsin," diyorum, boşlukları doldurmak için ellerimi kullanıyorum.

"Ne?" Kaşlarını kaldırıyor.

"Gel," diye fısıldıyorum elimin arkasından. "Bu kadar çok kez." "Kaç kere?" diye soruyor dudaklarını büzerek.

Gözlerimi kaçırıyorum. "Dört."

"Dört!" Bu sefer bağırma sırası onda.

"Evet," diye cevap veriyorum uzaklara dalan bir gülümsemeye.

"İnanılmazdı. İnanılmazdı. Scott'tan çok farklıydı."

"Ve bu iyi bir şey, değil mi?"

Onun meraklı bakışlarıyla karşılaşıyorum. "Kesinlikle. Ama biraz sert biriydi. Ve edepsiz konuşmayı severdi," diye itiraf ediyorum, yeniden kızarak.

Hannah sırtıyor. "Sapıkça şeylerle ilgileneceğini hiç ."

Başımı sallayarak açıklıyorum, "Hayır, öyle değil. Pantolonuma girmek için sabırsızlanıyor gibiydi."

"Bu çok ateşli." Ben başımı sallarken Hannah kendini yelpazeliyor. "İyi öpüşüyor muydu?"

Dudağımı ısııyorum, utaniyorum. "Bilmiyorum. Öpüşmedik. Tamamen soyunmadık bile. Yani, sadece alt tarafımı gördü."

Hannah'nın gözleri büyüdü. "Vay canına, gerçekten bekleyememiş."

"Kibirli, ukala bir pislikti. Ama aynı zamanda kendi tarzında nazikti. Bana Mavi Kuş derdi," diye itiraf ediyorum kahveme uzanırken.

Hannah az önce söylediklerimi düşünüyor. "Yani ondan nefret ediyordun ama içten içe sana yaptıklarını seviyordun, öyle mi?"

Başımı sallıyorum, bir yudum alırken utancımı fincanımın arkasına gömüyorum.

"Cennette yapılmış bir eşleşme gibi görünüyor. Neden Bluebird?" Burnunu kıvırıyor.

Ben de aynı şeyi düşündüğüm için omuz silktim. "Hiçbir fikrim yok."

"Yani adını bilmediğin bu gizemli adam seni aptal gibi becerdi, sana dört akıl almaz orgazm yaşattı, sana yeni kıyafetler aldı..." Gövdemin aşağısını işaret ediyor. "Ve sonra bir koşucu mu yaptın?"

"Evet." Kaşlarımı çatarak başımı salladım.

"Pekala, sana vereceğim. Bu en garip tek gecelik ilişki. Şimdiye kadarki. Kim birine kıyafet alır ki?" Kreplerini şurupta boğmadan önce bir an düşünür.

Boğazımı temizliyorum, onu savunma ihtiyacı hissediyorum. "Bana iç çamaşırı borcu vardı."

Hannah yarı yolda durdu. "Neden?"

"Çünkü o , şey, benimkini kopardı."

Hannah'nın çatalı masadan sekip yere düşüyor. Hannah'nın tiyatrosuna aşına olan garson bizi görmezden geliyor. "Sözümü geri alıyorum. Bu garip değil, çok seksi."

Hiçbir fikri yok.

"Keşke adını sorsaydım."

Hannah çatalımı alıyor ve veto etmek için sallıyor. "Kişisel ayrıntılara takılmamak en iyisi, Baylee. Tek gecelik ilişkilerin amacı . Anonimlik."

İnliyorum, aşağılanmış bir şekilde başımı öne eğiyorum. "Bunu yapmanın genetik yapımda olduğunu sanmıyorum. Onu düşünmeden duramıyorum."

"Aletlerini düşünmeden edemiyorsun demek istiyorsun," diye düzeltiyor bir lokma yemek yerken.

"Belki de. Bilmiyorum," diye düzeltiyorum hemen. "Daha önce hiç kimseden bu şekilde etkilenmemiştim. Ve onun adını bile bilmiyorum. Sonsuza kadar Tiger olarak bilinecek, dünyayı sarsan adam."

Hannah meyve suyunda boğuluyor. "Kaplan mı?"

"Evet, daha önce kaplanı şeyinden yakaladığınızı için..."

"Toplar." Boşlukları sırtarak dolduruyor.

"Evet."

"Peki ya sen?"

Daha iyi bir poker suratım olmasını dileyerek kızardım. "Hayır. Kontrol tamamen ondaydı," diye itiraf ediyorum, kendimi aptal gibi hissederek. "Aslında benim adıma oldukça acınası bir durumdu."

Hannah meydan okurcasına alay ediyor. "Bir erkeğin yatak odasında sana hükmetmek istemesi acınası bir durum değildir. Seksidir. Muhtemelen alfa köpeği onun sikine beşlik çakıyordur."

Sırıtarak başımı sallıyorum. "Acımasızlığın beni şaşırtmaktan asla vazgeçmiyor."

Büyülü kahkahasıyla gülüyor. "Bunların hepsi hayatına devam etmenin bir parçası. Mükemmel bir toparlanma dönemi geçirdin ve yarın hayatında yeni bir sayfa açacaksın. Hayat güzel. Üzölmeyi bırak." Kaşlarımı çatan çizgilerimi yatıştırmak için masanın öbür ucuna uzanıyor.

Elimde olmadan kıkırdıyorum. "Haklı olduğunu biliyorum. Tamamen haklısın.

Yani, bir daha asla göremeyeceğim bir adam için üzölmenin anlamı yok.

Değil mi?" "Kesinlikle. Ayrıca, tilkiyle uğraşmakla o kadar meşgul olacaksın ki kaplan uzun süre unutulacak."

Chapter Two

"H "İyi göründüğüme emin misin?"

"Baylee, onuncu kez söylüyorum, evet, çok güzel görünüyorsun."

"Güzel mi? Ben profesyonel görünmek istiyorum, güzel değil." Yansıma bir kez daha bakmak için vizörü indiriyorum.

"İkiniz de öyle görünüyorsunuz," diyor Hannah, sabah trafiğine hızla girip çıkarken.

"Bu elbisenin fazla olmadığına emin misin?" Gardırobundan ödünç aldığım gri tuniği düzelterek soruyorum.

"Hayır, mükemmel."

"Peki ya saçım?" Yüksek topuzuma dokunarak soruyorum. "Mükemmel."

"Peki ya makyajım?" Vizörün aynasında mercan rengi dudaklarımı ve dumanlı siyah gözlerimi incelerken yüzümü buruşturuyorum.

"Aldığımdan çok daha fazla makyaj yapmışım."

Hannah güler. "Güzel. Artık Birleşik Devletler'in en başarılı iş adamlarından biri için çalışıyorsun. Öyle görünmek zorundasın."

"Harika," diye homurdanarak vizörü yukarı kaldırıyorum. "Kendini beğenmiş, kurumsal bir züppe gibi görünmek zorundayım. Ben böyle biri değilim."

"Artık öyle," diyor tatlı bir sesle, özel bir yeraltı otoparkına doğru sola dönerek.

"Vay canına," diye soluk soluğa ön camdan önümde yükselen binaya bakıyorum. "Çalıştığın yer burası mı?"

"Burası *ikimizin* de çalıştığı yer," diye düzeltiyor, bizi bom kapılarından geçiriyor ve park yeri arıyor.

Ellerimi guruldayan karnımın üzerine koyarak, motoru durdurduğunda inliyorum. "Kendimi hasta hissediyorum, Han. Onun hakkında daha fazla araştırma yapmalıyım."

"İyi olacaksın. Sadece patronu üzme, bir numaralı temel kural." Ben kendimi arabadan dışarı sürüklerken o neşeyle arka koltuktan blazer ceketine ve deri çantasına uzanıyor.

Topuklarımız betonda tıkırdayarak asansöre doğru yürürken, "Neye benzediğini bile bilmiyorum," diye yakınıyorum.

Çağrı düğmesine basarken "En azından adını biliyorsun," diye takılıyor.

Sinirle boğazımı kapatıyorum ve kıpkırmızı kesiliyorum.

Hannah göz kırpmıyor. "Merak etme. Makyaj sihir yapar. Bu hafta sonu neler yaptığını kimse bilmeyecek."

Abartılı bir iç geçirdim. "Güzel, çünkü patronumun, yardım etkinliğinin olduğu gece rastgele bir yabancıyla yattığımı bilmesini istemem."

"Serseri," diye fısıldıyor Hannah şakacı bir şekilde elinin arkasından.

Bununla birlikte, karışık hafta sonumla ilgili konuşmalar, bizimle birlikte asansöre adım atan bir düzine kadar iş arkadaşının bize katılmasıyla askıya alındı.

Asansörün kapıları açıldığında gözlerimi Fox Technologies'e dikiyorum. Önümdeki etkileyici manzaraya hayranlık duyarken Hannah beni dışarı itiyor. Halı kaplı uzun koridorda sessizce yürüyoruz, bakışlarım parlak açık alanlarda geziniyor ve etrafımdaki her şeyi içine çekiyor.

Duvarlar sıcak bir krem rengine boyanmış, bej halılar ve göz alabildiğine bölünmüş masalar var. Herkes o kadar gülünç derecede sessiz ki, huzuru bozmak istemediğim için fısıldamam gerektiğini hissediyorum.

"Vay canına."

Başımı dik tutarak yürüyorum, herkesin beni izlediğini hissettiğimde kıvrınmamaya çalışıyorum, şüphesiz yeni etin kim olduğunu merak ediyorlar. Belki de ateşli bir seks yapmamış olsaydım, herkesle tanışabilirdim. Siyah topuklu ayakkabılarıma bakıyorum ve aşındıklarını görünce lanet ediyorum.

Cam bir kapıya vardığımızda Hannah, "Tamam, bu sensin," diyor.

Dylan Fox buzlu, zarif bir yazı tipiyle yazılmış.

buranın kimin lüks ofisi olduğu konusunda hata yaptım.

Yutkunuyorum.

"İyi olacaksın, Baylee. Bana ihtiyacın olursa koridorun sonundayım." Koridoru işaret ediyor.

"Bunu yapabilirim," diye onaylıyorum, derin bir nefes alarak.

"Yapabilirsin." Ellerini omuzlarıma koydu. "Unutmayın, evet, efendim, hayır, efendim, üç çanta dolu, efendim."

"Kusacağım." Acılı bir yüz ifadesiyle karnımı sıvazlıyorum.

Hannah beni çevirip kapıya doğru iterken çığlıklarım duyulmazdan geliniyor. "Öğle yemeğinde görüşürüz."

Başımı sallıyorum ve son derece cilalı görünen ofise girmeden önce bir nefes daha alıyorum. Resepsiyon alanı sade, steril bir beyazla dekore edilmiş ve iç çamaşırlarımın cilalı zeminden yansıdığından neredeyse eminim.

Üç siyah deri sandalye uzun duvara yaslanmış, üzerinde sıkıcı iş dergileri bulunan cam bir sehpa birkaç adım ötede duruyor ve uzak duvar boyunca bir girintiye yerleştirilmiş kristal bir vazo bu sıkıcı ofisin sahip olduğu tek şey.

Kocaman bir bankonun arkasında güzel bir esmer oturuyor ve ben nezaketsizce içeri girdiğim anda gülümsüyor. Arkasındaki masanın duvarında mermere kazınmış *AUDENTES FORTUNA LUVAT* yazısı var. Bunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrim yok.

"Yardımcı olabilir miyim?"

"H-hi." Boğazımı temizliyorum, çünkü sesim en az hissettiğim kadar gergin çıkıyor. "Ben Baylee Young. Buraya görmeye geldim-"

"Oturun Bayan Young. Bay Fox şu anda bir iş görüşmesi yapıyor. Uzun sürmez," diyerek sözümü kesti.

"Ah, doğru. Teşekkürler." Gergin bir şekilde deri koltuğa doğru yürüyorum, eteğimi altıma sokarak oturuyorum. Bu hareket beni çoraplarımın içinde bir merdiven olduğu gerçeğine karşı uyarıyor. "Harika," diye mırıldanıyorum nefesimin altında.

Kusursuz görümlü resepsiyonist bana bakıyor. Külotlu çorabımı usulca yukarı çekerken, garip bir şekilde gülümsüyorum.

Bunu başarabileceğimi düşünmekle aptallık etmişim. Son patronum yuva yıkan bir fahişe çıksa da, onu Bay Fox'u etkilediğim gibi etkilemem gerektiğini hiç hissetmedim. Onun titiz, kontrollü ve anal retentive olma ünü benim olmadığım her şeydir.

Kendimi sorgulamaya başlıyorum çünkü eğer söyledikleri kadar büyük bir göt deliğiye, dilimi tutmakta zorlanacağımı biliyorum. Yüksek sesle çalan dahili telefon beni düşüncelerimden uzaklaştırıyor. "Artık geçebilirsiniz," diyor esmer kadın, büyük bir kapıyı işaret ederek. Solunda.

"Teşekkürler." Ayağa kalkıp elbisemi düzelttim. Göz korkutucu kahverengi kapıya doğru yürüyorum, sanki kıyametimmiş gibi bakıyorum.

'Sen korkak *değilsin*' onayım devreye giriyor ve hafta sonundaki cesaretim üzerime çöktüğünde, bunu başarabileceğimi biliyorum. Eğer isimsiz bir yabancıyla seks yapabiliyorsam, o zaman bunu kesinlikle yapabilirim. Kapıyı iterek açıyorum, gösterime inanılacağını umarak, sahnelenmiş bir güvenle içeri giriyorum. Ancak, bu güven köpekleşmeye dönüşüyor durduğumda, neredeyse ayakkabılarıma takılıp düşüyordum.

Hayır. Hayatta olmaz.

Beni Bay Dylan Fox'un geniş sırtı karşılıyor. Pencereden dışarı bakıyor, düşüncelere dalmış gibi görünüyor ama çok uyanık olduğunu biliyorum.

"Bayan Young." ki arkası dönükken bana hitap ediyor çünkü kalbimin durduğundan emin bir şekilde göğsüme vuruyorum.

Derin, sert sesi Cumartesi gecesinin tüm anılarını canlandırıyor ve ben boğuluyorum... havasızlıktan, çünkü karşımda duran... benim kaplanım.

Ancak, gizemli Kaplanımın artık bir adı var ve bu ad Bay Dylan Fox, nam-ı diğer patronum.

Siktir , kader. Senin de hastalıklı mizah anlayışının da canı cehenneme.

"Bayan Young?" diye soruyor ben donup .

Lütfen arkanı dönme. Tanrı aşkına, *lütfe*n arkanı dönme. Bu sadece arkanı dönmezsen işe yarar, asla.

Ama geri dönüyor ve döndüğünde, tam anlamıyla mahvolduğumu anlıyorum.

"Mavi-" Ama durdu, kayan soğukkanlılığını geri kazandı. Çok sık olmadığını hissettiğim bir şey. "Bayan Young?" diye soruyor, kara, bakımlı bir kaşını kaldırarak.

Hayır, benim sapık olduğumu düşünüyor. *Fatal At- traction*'a geçtiğimi ve tavşanın canlı canlı haşlanmasına saniyeler kaldığını düşünüyor.

"Merhaba." Elimi kaldırıp el sallıyorum, bir saniye sonra irkiliyorum.

"Merhaba," diye cevap veriyor, ellerini bastırarak pantolon cepleri.

Öylece durup birbirimize bakıyoruz ve alnımda boncuk boncuk biriken teri görebildiğinden neredeyse eminim. Ben bayılmak üzereyken o hiç etkilenmemiş gibi görünüyor.

"Lütfen ," diyor sonunda, bir sandalyeyi işaret ederek.

Başımı sallıyorum, bacaklarıma güvenmediğim için oturduğuma şükrediyorum.

Oturmadan önce takım elbise ceketinin düğmelerini açmasını endişeyle izliyorum. Kocaman masasının arkasında buyurgan görünüyor ve ben onun ne kadar buyurgan olabileceğini hatırlamaktan kendimi alamıyorum. Yanaklarım anında kızarıyor ve o düşüncelerimi okumadan önce gözlerimi indiriyorum.

Peki bu nasıl yapılır? Odadaki büyük, şişman, terli fili nasıl ele alacağız?

Biz bilmiyoruz. "Referanslarınız çok etkileyici Bayan Young. İhtiyaçlarınızı karşılayacağınızdan hiç şüphem yok."

Sonunda ona bakmadan önce gergin bir şekilde alt dudağımı yalıyorum. Göz temasından kaçınarak özgeçmişimi incelediğini görüyorum. "Teşekkür ederim Bay Fox," diye cevap veriyorum, ona ismiyle hitap ederken kendimi tuhaf hissediyorum. "Elimden geleni yapacağım."

O yoğun gözlerini kaldırıyor, bakışları ağzımda geziniyor. "Yapacağından hiç şüphem yok."

Kalçalarımı birbirine bastırıyorum. Bu çok fazla.

Bir anlık rahatsız edici sessizlikten sonra, "Buna ihtiyacın olacak," diyor.

Çekmecesini açıp bir cep telefonu çıkardı. Masasının üzerinde kaydırıyor ve ben de parmaklarına temas etmemeye dikkat ederek ona uzanıyorum.

"Bu, size gece gündüz ulaşabilmem için. Bana yedi gün yirmi dört saat ulaşabilmenizi bekliyorum," diye kesin bir dille açıklıyor.

Selamla birlikte 'Emredersiniz efendim' demekten kaçınıyorum. Sadece başımı sallıyorum. "Elbette. Her zaman yanımda olmasını sağlayacağım."

Uzun parmaklarını önünde birleştiriyor. "Çok iyi." Ve sonra... bir kez daha sessizlik olur.

Karşılaşmamızı kabul etmeyeceğine hâlâ inanamıyorum. İlgisizliği beni sinirlendiriyor çünkü ben içten içe yanarken o nasıl bu kadar sakin olabiliyor?

O keskin gözler bana bir kez daha çıplak olduğumu hissettiriyor ve endişeyle boynumdaki incileri çekiştiriyorum. Bay Fox koltuğunda hafifçe kayarak hareketi izliyor.

Bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum çünkü şu anda tek odaklanabildiğim, açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibi vücudumdan nasıl beslendiği. Benim

yanaklarım kızarıyor, düşüncelerimi ele veriyor. "Hepsi bu kadar mı Bay Fox?" Burada bir saniye daha oturmaya dayanamayarak soruyorum.

"Şimdilik, Bayan Young." Kısa cevabı beni daha da sinirlendirdi.

Ama hemen ayağa kalkıp başımı hızlıca salladım. "Nereden başlamamı istersiniz?"

Sandalyesinde döner ve dizüstü bilgisayarında yazmaya başlar. "Bana bir kahve getirerek başlayabilirsin. Sade olsun. Şekersiz."

Ona hançer gibi bakıyorum. Kim olduğumu kabul etmemek bir şey. Ama bana bir köle gibi davranmak başka bir şey. Söylemeye gerek yok, kırmızı görüyorum.

"Gençleşmiyorum," diye alay ediyor, kafasını bilgisayarına gömmüş, bana bakma saygısını bile göstermiyor.

O kendini beğenmiş... pislik.

Çene kemiğimi gıcırdatıyorum. "Hemen *efendim*," diye alaycı bir şekilde takılıyorum, onu kızdırmayı umarak.

Sessizlikle karşılandım.

"SOS mesajını aldım," diyor Hannah, ben çılgınca banyoda atıp tırnaklarımı yerken. "Lütfen hareket etmeyi kes. Beni deniz tutuyor. Neler oluyor Baylee?"

Ama hareket etmeyi bırakamıyorum çünkü bıraktığım anda içinde bulunduğum durumun ciddiyeti kafama dank edecek ve hasta olacağım. "Kötü, çok kötü bir şey yaptım, Han. Gerçekten çok kötü."

Hannah bana aklımı kaçırmışım gibi bakıyor. "Bu imkansız. Beş dakikadır buradasın" -saatine baktı- "beş dakikadır." "Ben... kahretsin!" Elimi titreyerek yüzümde gezdirerek küfrediyorum.

"Hadi, söyle bana. O kadar da kötü olamaz," diyor, elini kalçasına koymuş, adım atmaya devam etmemi izliyor.

Ellerimi iki yana açarak dönüyorum. "Kötüden de kötü. Bu bir felaket."

Detaylandırmamı bekliyor.

"Ben...Tiger."

Gözleri yaramazlıkla parlıyor. "Aman Tanrım! Seni takip mi etti?" diyor ve deliliğimin sebebinin bu olduğunu düşünerek başını sallıyor.

"Şey, ." Boynumun arkasını ovuyorum.

"Sayılır mı?" Tutarsızlığım karşısında kafası karışmış bir şekilde yüzünü buruşturuyor.

"BEN-BEN-BEN." Derin bir nefes alarak volta atmayı bıraktım ve ellerimi leğene dayadım. Başımı eğerek sonunda itiraf ediyorum, "Kaplan... o..."

Ama kelimeler boğazımda düğümleniyor. "Kim?" diye bağılıyor.

"Bay Fox..." diye fısıldıyorum lavabonun içine, beni duymadığını umarak.

Ama yapıyor. "*Affedersiniz?*"

Kâseye bakarken iç çekiyorum ve kanalizasyona kaçabilmeyi diliyorum. "Benim ateşli, çoklu orgazm veren, tek gecelik nihai sevgilim, patronum Bay Dylan Fox'tan başkası değil."

İşte, söyledim. Ve bildiğim kadar boktan hissettirdi.

Sessizlik.

"Han?" Bir saniye sonra tereddütte dönüp ona bakarak soruyorum.

Ağzı bir karış açık ve gözleri yuvalarından fırlamış. "Ciddi değil misin?"

". "

Hannah başını sallıyor ve şaşkınlığı aniden mizaha dönüşüyor. "Yüce İsa, bu bir..."

"Bir kabus." Boşlukları ben dolduruyorum. "Çok komik," demekle .

Şimdi ona deliymiş gibi bakma sırası bende. "Komik mi? Söylediklerimin tek kelimesini bile duymadın mı?"

"Duydum ve bu çok komik."

İki kaşımı da kaldırıyorum, içinde bulunduğum durumu nasıl komik bulabileceğini anlamıyorum.

"Hadi ama, bunun komik tarafını görmelisin. Demek istediğim, sonunda tek gecelik bir ilişki yaşayacak cesarete sahip olman ve bunun patronunla olması ihtimali nedir!"

Kaşlarımı ovuyorum. "O zamanlar patronum olduğunu bilmiyordum."

"Bunu daha da komik yapan şey de bu." Ve kahkaha krizine girdi.

"Büyük ihtimalle dünyanın en kötü arkadaşısın." Hannah benimle dalga geçmeye devam ederken yüzüme biraz su çarpıyorum.

"İşi bırakmak zorundayım. Burada çalışamam," diyorum ve Hannah'nın gözlerindeki yaşları silmesini izliyorum.

"Saçmalama. Tabii ki . Nasıl ?"

"Tamamen profesyonelce," diye itiraf ettim, profesyonelliği beni kızdırsa da.

"Peki sen nasıl davrandın?" "Çılgın bir deli gibi."

Hannah gülmemek için dudağını ısırıyor. "Seni tanıdım mı?"

"Hayır."

Hannah irkilir. "Bu biraz garip oldu." "Çok dene," diye inleyerek şakağıma masaj yapıyorum.

"Baylee, dur." Her iki kolumu da kavırıyor ve beni sarsarak aklımı başıma getiriyor. "Sen işinde iyisin. Bunu gözlerin kapalı da yapabilirsin. Muhtemelen yapsan daha iyi olur," diye ekliyor eğlenerek bir yüz ifadesiyle.

Şakasını görmezden geliyorum. "Bunu nasıl yapacağım? Yani, bu çok yanlış. Biri öğrenirse..."

"Yapmayacaklar." Beni hafifçe sarsarak devam etmemi engelliyor. "Kimseye söylemesine imkan yok. Ve ölmeyi tercih edeceğini biliyorum. Bu yüzden sırrının güvende olduğunu söyleyebilirim."

"Sorun da bu zaten. Bir sırrım olsun istemiyorum. Sır olmak da istemiyorum. Sadece gelmek, işimi yapmak ve eve gitmek istiyorum. Hayatım yeterince karmaşık zaten. Bunun sürekli büyüyen bok yığınının eklenmesine ihtiyacım yok."

Sempatik bir yüz ifadesi takınıyor. "Başka seçeneğin yok gibi. Burada çalışmaya devam etmek istiyorsan, o zaman sineye çekmeli ve Kaplan lakabını taktığın kişiyle tanıştığını unutmalsın çünkü dışarıdaki adam" - kapıyı işaret ediyor- "o değil."

Başımı sallıyorum çünkü o haklı. İşte bu berbat.

Neyse ki Tiger'ı, yani Bay Fox'u bu sabahtan beri görmedim. Bütün gün toplantıdaydı ve beni esmer resepsiyonist Alicia'dan işleri öğrenmem için bıraktı.

"Kahvesinin tam olarak sabah sekiz-otuz ikide servis edilmesini ister, bir saniye bile geç değil. Ve müşterileriyle toplantılarının sabah sekiz buçuktan sonra yapılmasını tercih eder."

Başımı sallıyorum, kalemimin ucunu çiğniyorum, oturduğum yerde kambur duruyorum, beynimden sıkılmışım.

Boş not defterime bakıyor. "Bunu yazmalısın." "Oh doğru," diyorum, dik oturuyorum, ama cidden, bu ne kadar zor olabilir Olmak mı?

Ruhsuz fahişe için üç yıl çalıştım ve bir kez bile Not almam ya da hangi marka kalem tercih ettiği konusunda bilgilendirilmem gerekiyor. Bay Fox için çalışmak, geçmişimiz bir yana, kesinlikle zorlu bir iş olacak.

"Bayan Pope. Bayan Young," Bay Fox hızlı adımlarla resepsiyona girerken bize hitap ediyor.

Alicia ayağa fırlıyor, ben ise onun derin sesinin kalbimi nasıl hızlandırdığını görmezden gelerek koltuğuma geri yaslanıyorum. Not defterime bir şeyler karalıyorum, 'anal retentif patronunuzu nasıl memnun edersiniz' konulu çok ilginç dersimde kaybolmuş gibi yapıyorum.

Alicia'nın kendisine sunduğu belgeleri karıştırırken, "Nasıl gitti?" diye sorar.

"Harika, efendim. Hemen hazır olacak."

Kız mı?

O kedinin annesi ve tam burada oturduğumdan bahsetmiyorum bile. Devam eden soğukluğu beni bir kez daha sinirlendiriyor, bu yüzden gözlerimi kaldırıyorum, bana tekrar *kadın* demesi için cesaretlendiriyorum. Meydan okumama karşılık veriyor ve ağzının kenarı cesur bir gülümsemeye dönüşüyor. Bir saniye sonra da kayboluyor.

Dikkatini mükemmel Alicia'ya geri verir. "Mükemmel. Fletcher'ın notlarını gözden geçirsin. Gün sonuna kadar daktilo edilmelerini istiyorum."

"Elbette, efendim."

Beni tamamen görmezden geliyor ve tam ayağa kalkıp bu pisliğe haddini bildirmek üzereyken ofisinin kapısını çarparak kapatıyor ve hiç başlamamış bir konuşmayı sonlandırıyor.

Ağzım açık kaldı. Bu beklenmedik bir şeydi, kabalıktan bahsetmiyorum bile. Bu kadar çok asistan değiştirmesinin nedeni bu mu diye düşünmeden edemiyorum. Yoksa sadece şanslı olan ben miyim?

Sormaya karar verdim. Alicia tekrar yerine otururken "Ee," diyorum. "Bay Fox için ne kadar zamandır çalışıyorsun?"

Uzun saçlarını bir omzuna doğru tarıyor. "Ben onun için çalışmıyorum. Yardıma ihtiyacı olduğunda yerini dolduruyorum."

"İşi ne kadar iyi bildiğinize bakarak bunun yaygın bir olay olduğunu tahmin ediyorum."

Endişeyle evraklarını karıştırıyor, bakışlarımdan ve sorularımdan kaçıyor. Ama onun sessizlik kuralının beni caydırmasına izin vermeyeceğim. "Hadi, bana anlatabilirsin."

Alicia başını sallar, dudakları ince bir çizgi halindedir.

"Söz veriyorum," diye yemin ederek elimi kaldırıyorum. "Dudaklarım mühürlü."

Tam kendine geldiğini düşünürken, keskin bir ses parade'ime yağmur gibi yağıyor. "Bayan Young, konuşalım. Hemen."

Hemen elimi bırakıyorum ve suçluluk duygusuyla Bay Fox'un ofisinin kapısına bakıyorum. Yüzündeki sinirli ifadeye bakılırsa, pislik için yalvardığımı duyduğuna şüphe yok.

Alicia hemen işe koyulur ve onun bir suç ortağı-hain olmadığını bilmesini sağlar.

"Peki." İçimi çektim, kalemimi meydan okurcasına fırlattım ve cansız bir şekilde ayağa kalktım.

Ona doğru yürüdüğüm anda gözlerimiz kilitlendi. Ancak kabadayı taktiklerinin beni korkutmasına izin vermiyorum. Bir santim bile kıpırdamadığında onu itiyorum ve sadakatsiz bedenime dokunduğumuzda kutlamayı bırakmasını söylüyorum.

Kapı arkamdan kapanıyor ve masasının önünde duruyorum, oturmayı ve yaramaz bir okul çocuğu gibi azarlanmayı reddediyorum. Sırtım ona dönük ama bakışlarını hissedebiliyorum ve bir kez daha kendimi av gibi hissediyorum. Ama dik duruyorum ve omuzlarımı geriye çekiyorum çünkü o rol yapmak istiyorsa ben de yapabilirim.

"İlk gününüz nasıl geçiyor Bayan Young?"

"Peki, Bay Fox." Ayak seslerinin halının üzerinde usulca ilerlediğini duyduğumda derin bir yutkunmaya giriyorum.

"Ve herkesin iyi huylu ve yardımsever olduğunu mu görüyorsunuz?"

"Evet."

"Bunu duyduğuma sevindim."

Sırtıma birkaç santim kala durduğunu hissettiğimde vücudum titremeye başlıyor. "O halde aynı saygıyı gösterirseniz memnun olurum. Ofisimde küstahlığa tahammülüm yok, bu yüzden bir sorunuz varsa, personelimi rahatsız etmek yerine bana sormanızı tercih ederim."

Demek beni duydu. Şimdi de beni mi gözetliyor? Tam bir kontrol manyağı olduğu için beni şaşırtmamalı. Yatak odasındaiken çok hoşuma giden bir özellikti, ama şimdi beni sinirlendiriyor.

"Evet, efendim." Ses tonumdaki meydan okuma duyulabiliyor.

"Bayan Young, bu ilişki iki yoldan birine gidebilir."

Dinlediğimi belirtmek için sessiz kalıyorum.

"Ya benim yolum, ya da hiçbir yol. Yakında benim yolumun ikimiz için de en iyisi olduğunu göreceksin."

Yanağımı ısıırıyorum, çünkü ona kendi yönteminin canı cehenneme dememe saniyeler kaldı.

"Anlaştık mı?"

"Crystal," diye sıkılmış dişlerimin arasından homurdanıyorum.

"Güzel. Sosyalleşmek için zaman olduğunu düşündüğünüze göre, Bayan Pope'u evine göndereceğim ve siz de kendi başınıza devam edebilirsiniz."

Piç kurusu. Kendi başıma boğulacağım ama bunu ona itiraf edersem lanetleneceğim. "Nasıl isterseniz efendim."

Bir adım daha yaklaştığında, sıcaklığını sırtımda hissedebiliyorum. Bana cumartesi gecesini hatırlatıyor.

"Senin için diliyorum-" Ama duraklıyor, nefes nefese kalışı tüylerimi diken diken ediyor.

Ama hâlâ varlığından etkilendiğimi göstermeyi reddederek kaskatı duruyorum. Oda aniden sıcak bir parazitle doluyor ve ben nefes almak gibi önemli şeylere odaklanıyorum.

"Bayan Pope'a söyleyin, öğleden sonraki sunum için gerekli dosyaları size göstereyim," diye talimat verdi, asıl düşüncesini tamamlamadan.

Başımı sallıyorum, nefesimin nasıl kesildiğini duyacak korkuyorum. "Hepsi bu kadar," diyerek beni başından savıyor.

İçimden üçe kadar sayarak yavaşça dönüyorum, hâlâ hareket etmediğinin farkındayım. Onunla yüz yüze geldiğimde, o nefesler beni daha fazlası için soluksuz bırakıyor. Küstahlığı ne olursa olsun, ona o kadar bağlandığımı inkâr edemem, bu canımı acıtıyor.

Neyim var benim? Gerçekten bu kadar durumda mıyım?

Scott'ın sadakatsizliği sağduyuma kısa devre mi yaptırdı, çünkü eski ben bu kadar egoist birini asla çekici bulmazdı? Ama belki de sorun budur. Belki de eski ben, neşelenmeye ihtiyacı olan sıkıcı bir serseriydi.

Her iki durumda da, o kişi çoktan gitmiştir çünkü bu yeni Baylee-2.0'dır. Ve bu yeni Baylee kimseden bir bok almaz - ateşli, inanılmaz seksi yeni patronu da dahil.

Önümde durmaya devam ettiğinde bedenimin bana ihanet etmediğinden emin olarak yerimde duruyorum, devasa gövdesi çıkışı engelliyor. "Başka bir şey var mı efendim?" Hareket etmeye yeltenmediğinde soruyorum.

Ona her 'efendim' diye hitap edişimde, içten içe onu terslediğimi gizlemiyorum.

Ağzı seğiriyor ve bu gibi hareketler kafamı karıştırıyor. Bir an için şeytan'ın reenkarne olmuş hali, bir an için de insan. Vücutumun daha önce kimsenin yapamadığı şekilde uğuldamasını sağlayan insan.

Yolumdan çekiliyor.

Güvenli çıkışa doğru koşarken çok belli etmemeye çalışıyorum. Tam kapıyı açmak üzereyken, boğuk sesi beni durduruyor. "Bu arada, Bayan Young, ayakkabılarınızı beğendim."

Aşağı bakınca, söz konusu ayakkabıların cumartesi gecesini giydiklerim olduğunu görüyorum. Beni kanepenin kolunun üzerinde becerirken giydiklerimin aynısı. Aynı ayakkabılar sırtına batıyor, kalçalarımın arasına sokulduğunda onu daha da yakınlaştırıyordu.

Touché Tiger, bu raundu kazanmış olabilirsin, ama bana insan olduğunu gösterdin.

Etrafım sonu görünmeyen dağlar evrak işleriyle çevrili.

Ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim olmadığı için tüm gün tam bir felaketti. Ama Bay Pislik'ten yardım yerine kendi dilimi kesmeyi tercih ederim.

Ayakkabılarımla ilgili yorumu, onun da bir noktada buluşmamız hakkında düşündüğünü ortaya koydu. Belki de sert dış görünüşü garip bir durumla başa çıkma yoluydu? Ya da belki de sadece si-yopatik bir pisliktir?

Ben ikinci seçeneğe oynuyorum.

İç çekerek dağınık masamın etrafına bakıyorum ve yakın zamanda bir son göremiyorum.

"Hey, güzel bayan. Eve gitmeye hazır mısınız?"

"Ha! Bu milenyumda böyle bir şey olmayacak," diye , evrak kulemin üzerinden Hannah'ya bakarak.

"Tüm bunları bu geceye kadar yapmanı mı bekliyor?" İnanılmaz bir şekilde elini masamın üzerinde gezdiriyor.

Bilgisayarımdaki saate bakarak sakince sakızımı patlatıyorum. "Aslında bunu saat beşte masasında bekliyordu. Yani aslında bir saat iki dakika gecikti."

"Bütün bunları senin yapmanı bekleyemez herhalde. Yani, bugün senin ilk günün."

Alaycı bir şekilde gülüyorum. "Bunu Deccal'e söyle."

Başını iki yana sallar. "Hayır, teşekkürler. İşimi seviyorum. Sana yumuşak davranacağını düşünmüştüm çünkü-"

Ve kaşlarını kaldırıyor.

Parmağım dudaklarımı örtmek için havalanıyor. "Şşş. Bu duvarların kulakları var."

Gülüyor. "Tamam, işin bitince beni ara, gelip seni alırım."

"Sorun yok, Han. Bütün gece burada olacağım. Bir taksi ya da tren bulurum." "Emin misin?"

"Olumlu. Git kanepenin keyfini çıkar."

"Tamam, seni seviyorum. Çok fazla çalışma," diye omzunun üzerinden takılıyor.

Kendi kendime kıkırdıyorum. "Bunun için çok geç."

Bir belgeye son rötuşları yaptıktan sonra yazdır tuşuna basıp rahat bir nefes alıyorum. Ayağa kalkıp yazıcıya doğru ilerlediğimde yorgun kaslarım protesto edercesine inliyor. İki yüz sayfalık belgenin yazdırılmasını beklerken esniyorum.

Ne gündü ama. Her ne kadar berbat olsa da, işime geri dönmeyi seviyorum.

Patronum ihanet eden bir dişi şeytana dönüşmeden önce onun için çalışmayı seviyordum. Son teslim tarihleriyle büyür ve teslim edilmesi gereken tarihten önce teslim etmekten keyif alırdım. Sanırım ben aşırı başarılıyım. Her zaman öyleydim.

Dylan tam bir baş belası olsa da, küçük bir parçam Cumartesi gecesinden önce hiç tanımadığı birine şans verdiği için ona minnettar. Ama bunu ona söylemektense cam yemeyi tercih ederim.

"Hala burada mısınız, Bayan Young?"

"Yüce Tanrım!" Bir elimi göğsüme bastırarak bağırdım. Düşüncelere dalmışken Bay Fox'un ofisinden çıktığını duymadım. "İnsanlara gizlice yaklaşmanın kabalık olduğunu bilmiyor musun?" diye uyarıyorum, arkamı dönerek.

"Neredeyse hiç gizlenmiyordum," diye cevap veriyor orantısız bir sırtışıla. Lanet olsun, suratsız bir pislik olmadığında çok yakışıklı oluyor.

"Ne olursa olsun, bir dahaki sefere biraz gürültü yap," diye bağıyorum, gülümsemesini görmezden gelerek.

"Not edildi. Bir dahaki sefere geldiğimi duyuracağımdan emin olabilirsiniz." Şaka mı yapıyor?

Yine onu görmezden geliyorum çünkü ruh hali değişimleriyle başa çıkamıyorum. "Güzel."

Birbirimize bakıp duruyoruz, o tanıdık parazit bir kez aramızda çatırdıyor. Keşke dursa çünkü beni kamçılıyor. Bay Dylan Fox'la ilgili her şey beni kamçılıyor.

"Bu dosyalar beş dakika içinde masanızda olacak. Kusura bakmayın, geciktirler," diye özür dileyerek sessizliği doldurmaya çalışıyorum.

Başını sallıyor.

"Ve bugünkü toplantının tutanakları sabaha masanızda olacak." Bütün gece burada olacağım gerçeğini atlıyorum.

"Mükemmel."

Bir kez sessizlik.

Bu duraksamalar beni sinirlendiriyor, bu yüzden arkamı dönüp fotokopi makinesiyle meşgul oluyorum.

"Pekala," diyor duraksayarak. "İyi geceler o zaman."

"İyi geceler."

Neden hala burada?

Nefesimi tutuyorum, ancak asansörün duyduğumda nefesimi bırakıyorum.

Bu adamın nesi var? Ondan nefret oldukça eminim ama neden onunla aynı odada olduğum her seferinde kıyafetlerini yırtmak istiyorum? "Çünkü sen delisin Baylee," diye mırıldanıyorum kendi kendime, bir elimi yüzümde gezdirirken.

Fotokopi makinesi son sayfayı çıkardığında, onu ciltliyorum ve Dylan'ın ofisine gidiyorum. İçeri girer girmez, patronunuzun eşyalarını karıştırmanın hiç de profesyonelce olmadığını söylüyorum. Ama patronla yatmak da öyle. Ve ayrıca, tüm kuralları çiğnedim. Bir tane daha ne var?

Dosyaları gelişigüzel masasına yerleştiriyor, geniş ve düzenli ofisine göz gezdiriyorum. Burası, her küçük şeyin bir yeri ve amacı olan bir kontrol manyağının ofisi; ne kadar sıkıcı ve sıkıcı.

Kendime engel olamayarak, yol boyunca hiçbir şeye dokunmamaya dikkat ederek bir tur atıyorum. Burada hiç kişisel eşya yok. Ne bir resim çerçevesi, ne bir kupa, ne bir ödül, patronumun kim olduğu hakkında bana daha iyi bir fikir verecek hiçbir şey yok. Belki de istediği budur. Burası onun iş yeri. Belli ki zevk meselelerini otel odalarında tamamen yabancılarla hallediyor.

Büyük cumbalı pencere Boston ve Marina'nın nefes kesici manzarasını gözler önüne seriyor. Tiger'ı yüksek arkalıklı deri koltuğunda otururken, pencereden dışarı bakarken, iş, para ve becerdiği kadınlar hakkında düşünürken hayal edebiliyorum. Beni düşünüp düşünmediğini merak ediyorum. Onu düşünmeden edemediğime göre bu adil.

Koltuğunu çekip sandalyesine otururken kendimi tam bir asi gibi hissediyorum. Deri, vücudumun altında yumuşak ama sert bir his uyandırıyor ve elimde olmadan onu sahibininkiyle karşılaştırıyorum. Koltuğu çevirerek geriye doğru yaslanıyorum ve önümdeki manzarayı seyrediyorum. Bu kadar yüksekte yalnız olmak oldukça huzur verici.

Aklım Scott'la ilgili düşüncelerde dolaşıyor. Ne yaptığını ve mutlu olup olmadığını merak ediyorum. Bir parçam mutlu olmamasını umuyor. Hayatımı mahvetti ve beni de mahvetti. Ama Tiger'la birlikte olmak aylardır ilk kez yaşadığımı hissettirdi. Garip, çarpık bir şekilde, bana belki de gerçekten iyi olabileceğim umudunu verdi. Bana kendim olma cesareti verdi, oysa kısa bir süre önce bunun kim olduğunu bilmiyordum.

, hiç bu kadar özgür hissetmemiştim. Hiç bu kadar mutlu olmamıştım çünkü itiraf etmekten nefret etsem de Scott'ın beni aldatması sürpriz olmadı. Evet, beni aldattığı kişi bir sürprizdi ama bu eylemin kendisi çok gecikmişti. Bir araya geldiğimizde çocuktuk ve her geçen gün bize olan ilgisini kaybettiğini görebiliyordum.

Hala düşüncelere dalmışken telefonumun zil sesini duymuyorum ama bacağımda titreştiğini hissediyorum. Elimi uzattığımda Bay Fox'tan bir mesaj aldığımı görüyorum.

Dosyalar nasıl ?

Koltuğumda sıçradım, neredeyse kırımın üstüne düşüyordum. Hızla soldan sağa bakıyorum ve etrafın temiz olduğunu görünce rahat bir nefes alıyorum.

Neredeyse
bitti.

Ki bu tamamen yalan.

Neredeyse anında cevap veriyor.

Çok memnun oldum. Cheing dosyasının yarın sabah ilk iş dışarı çıktığından emin olun. Sabah 7'de.

Beni göremediği için şükrederek selam . Yoksa görebiliyor mu?
Bir dakika sonra cevap veriyor.

Teşekkür
ederim.

Burada paranoyaklığın da ötesindeyim, çünkü özel eşyalarını karıştırmadığımdan emin olmak için beni ansızın ziyaret etmeye karar vermesinden korkuyorum - ki tam olarak yaptığım şey de bu.

Sandalyesini dikkatlice oturduğu yere geri götürerek dosyaları yeniden düzenliyorum, böylece mükemmel bir şekilde düz duruyorlar. Narenciye temizleme spreyi şişesinin içi gibi kokan steril ofise son bir kez daha baktığımda aklıma bir fikir geliyor.

Yumuşak bej halının üzerinde sürünerek kitaplığının önünde duruyorum ve parmağımı alfabetik olarak sıralanmış ciltlerin sırtlarında gezdiriyorum. Tiger'ın kendini bırakıp yaşamaya ihtiyacı var. Bu kadar disiplinli olmak çok sıkıcı.

Gözlerimi kapatarak, nefesimin altında fısıldıyorum, "Eeny..." Parmağımı deri kaplı kitapların sırtlarında gezdirerek sinsi planıma başlıyorum. "Meeny... miny..." Parmağımı aşağı doğru kıvrıyorum ve rastgele bir kitabın üzerinde duruyorum. "Moe."

Parmağımın neyin üzerine düştüğünü merak ettiğim için gözlerim hızla açılıyor. Söz konusu kitabın *Moby Dick* olduğunu görünce kıkırdamadan edemiyorum.

Onu dikkatlice çıkarıp diğer sıkıcı kitaplara göz gezdiriyorum ve *Moby Dick*'in Edward ve Bella ile tanışması gerektiğine karar veriyorum. Meydan okurcasına masama koşuyorum ve *Alacakaranlık*'ın yırtık pırtık kopyasını bulmak için çantamı karıştırıyorum.

Ofisine geri dönüp kitabı bir zamanlar *Moby Dick*'in oturduğu yere bırakıyorum. "Mükemmel, düzenli hayatınızda küçük bir isyana ihtiyacınız var, efendim." Ayaklanmamdan memnun bir şekilde sırtıyorum. Tiger'ın anarşinin kokusunu alması ne kadar sürecektir merak ediyorum.

Ve daha da önemlisi, yaptığında ne yapacağı.

Chapter Three

T Ertesi sabah Fox Technologies'e girdiğimde uzun kapuçinomu sanki simidimmiş gibi . Gecenin yarısını aldı ama . Bay Fox'un istediği her yaptım ve tamamen başardım.

Cuma akşamı birkaç iş arkadaşıyla bir şeyler içmek için dışarı çıkmamızı öneren Hannah'yı belli belirsiz dinliyorum. "Tabii, Han, kulağa eğlenceli geliyor."

Ben neredeyse topuklarıma takılıp düşerken o koluma yapıştı. Alnıma dokunduğunda çekiliyorum. "Kes şunu."

Kimsenin görmediğinden emin olmak için ofisin etrafına bakarak sessizce gülüyorum. "Üzgünüm, sadece iyi hissettiğinden emin olmaya çalışıyordum."

"Ha, ha, çok komik," diye alay ederek ofisimin önünde durdum.

"Öğle yemeğinde görüşür müyüz?"

"Hapishanemden çıkmama izin verilirse, evet," diye takılıyorum, yarı şaka. Hannah sırtıyor. Gitmek için dönüyor ama duruyor. "Oh, güzel ayakkabılar."

"" olarak adlandırılan ayakkabılarıma bakarak, "Beni ayak parmaklarımin üzerinde tutuyorlar," diye cevap verirken ses tonumdaki şakayı engelleyemiyorum.

"," diye göz kırparak cevap veriyor.

Ona el sallayarak veda ediyorum ve bir elimde kahve tepsisi, diğerinde evrak çantam olduğu için kapıyı açmak için popomu kullanıyorum.

"Kapıyı açmanın bir yolu da bu."

Çılgılık atıyorum, neredeyse ganimetlerimi düşürüyordum. "Aman Tanrım! Boynuna bir zil takmalısın," diye haykırarak ofisin fuayesine giriyorum.

ve patronumun kartal gözlerini görmezden geliyorum. Lacivert ince çizgili takım elbisesi, bembeyaz gömleği ve kan kırmızısı kravatıyla olağanüstü görünüyor.

"Tasma takmamı mı öneriyorsunuz Bayan Young?"

Omuz silkerek, umarım etkilenmemiş görünüyorumdur. "Elbette, eğer istediğin buysa." Masama yaslanıp her hareketimi izlerken yanından geçip gidiyorum.

Titreyen parmaklarımın sinirlerime ihanet etmemesini dileyerek, o orada yokmuş gibi davranmaya devam ediyorum. "Al bakalım. İşte uzun sarışın kızartmanız, sütsüz."

"Teşekkür ." Kahveyi takdirle kabul ediyor.

Ancak bu takdir kısa süre sonra, ön tarafına karalanmış ismi okumak için bardağı kaldırdığını gördüğümde kızgınlığa dönüşüyor. Büyük kırmızı harflerle 'Jackass' ismi açıkça görülebiliyor.

Kaşlarını kaldırarak bana bakıyor.

"Oh." Gülümsememi zorlukla bastırarak masum numarası yapıyorum. "Beni yanlış duymuş olmalılar."

Tek kelimesine bile inanmıyor. "Gerçekten." Ben neden hâlâ burada olduğundan emin olamadan masamın etrafında dolanırken o ayakta durup bana bakmaya devam ediyor.

Kolonyası hormonlarıma bir şeyler yapıyor ve yutkunuyorum. "Başka bir şey var mı?" Not defterimi aramıza barikat olarak kullanarak soruyorum, çünkü o çarpıcı gözleriyle şu anda beni soyduğunu fazlasıyla belli ediyor.

Başını yana doğru eğiyor. "Evet, var. Beni takip edin." Topuklarının üzerinde döner ve kapıyı açık bırakarak ofisine doğru yürür.

Bir kez daha aslanın inine giriyorum.

"Kapıyı kapat," diye emrediyor içeri girdiğimde. Masasının kenarına , kollarını ve ayak bileklerini kavuşturmuş. Tam bir mükemmellik timsali, ama bu mükemmelliğin altında işlerin karışmak üzere olduğunu hissedebiliyorum.

İstedikini yapıyorum ve konuşmasını bekliyorum.

"İşini nasıl " diye rastgele soruyor.

"I-" Sesim boğazıma takılıyor. Cevap vermeden önce boğazımı iki kez temizliyorum. "Bunu zorlayıcı buluyorum ama meydan okumayı severim."

Kaşlarını kaldırıyor. "Ne kadar zorlayıcı?"

Böyle saçma bir soruyla alay etmemeye çalışarak en iyi profesyonel yüz ifademi takınıyorum. "Etrafına bir bak," diyorum elimle ofisini göstererek. "Kontrolü seviyorsun. Mükemmellik istiyorsun. Umarım bunu başarabilirim çünkü bu işi gerçekten istiyorum."

Başını sallıyor ve masayı itiyor. "Sizi sinirlendiriyor muyum, Ms. Genç misin?" diye soruyor ben ellerimi arkamda kavrarken.

Yalan söyledim. "Hayır, efendim."

"Sana nasıl hissettiriyorum o zaman?" Ben yerimde durmak için kendimi zorlarken o bir adım daha yaklaşıyor.

Hangi açıdan sorduğunu bilmediğim için profesyonelce cevap veriyorum. "Olabileceğimin en iyisi olmak istememe neden oluyorsun. Seni memnun etmek istiyorum."

O şehvetli dudaklar bilmiş bir gülümsemeye dönüşüyor. "Ve sen yaptın." Yutkunuyorum.

Bir adım daha yaklaşarak, ben kıvranırken kendinden emin bir şekilde duruyor. Kendine güveninden nefret ediyorum çünkü bu beni tahrik ediyor. Karşımdaki bu küstah canavardan nefret etmeyi seviyorum.

"Ofisim hakkında ne düşünüyorsun?"

Yirmi sorunun bir nedeni olduğunu biliyorum, bu yüzden oyuna devam ediyorum. Etrafıma baktığımda aklıma gelen tek kelimeler bıktırıcı, renksiz ve sıkıcı, ama omuz silkiyorum. "Bu... harika."

O gülüyor ve ben bu alışılmadık sesi duyunca irkiliyorum. "Harika. Harika ne kadar da anlaşılmaz bir kelime Bayan Young. Bunun nesi harika?"

"Um..." Kaşlarım birbirine çarptı. "Manzara mı?"

"Manzara," diye tekrarlıyor, derin düşüncelere dalmış gibi görünüyor. "Sanırım haklısın. Manzara oldukça *güzel*. Başka bir şey var mı?"

Ne söylememi istediğini bilmiyorum. Benimle oynuyor ve bu hoşuma gitmiyor.

"Yanlış ya da doğru cevap yoktur. Sadece dürüst fikriniz." Dürüst olmak gerekirse, bu steril ve düzenli ofiste harika olan hiçbir şey yok.

Şahsen ben düzensizliği severim. Bu benim için çok fazla metodik. Bu yüzden sessiz kalıyorum, bunun bir yalanın ortaya çıkmasından daha iyi bir seçenek olduğuna karar veriyorum.

"Sessizliğiniz, aslında burada bulunacak "harika" bir şey olmadığını ortaya koyuyor. Neyi rahatsız edici bulduğunuzu paylaşabilir misiniz?"

Bu da başka bir hileli soru mu? Bu bir test mi ve eğer başarısız olursam, buradan giden ilk otobüse mi bineceğim?

Dürüst olmaya karar vererek kendinden emin bakışlarıyla karşılaştım. "Benim için biraz fazla kontrollü, efendim. Yatak odamın zeminini bile göremezsiniz," diye paylaşıyorum, zeminimin oturma odasının zeminini olduğu gerçeğini atlamayı tercih ederek.

"Demek düzensizlik ve kaostan hoşlanıyorsun?" Etrafımda dolanırken sözlerinden imalar damlıyor.

"Bunu bana neden soruyorsun?" Omzumun üzerinden ona bakmak için dönerek soruyorum.

"Çünkü Bayan Young, rahatsızlığınızı neden ofisime getirme ihtiyacı hissettiğinizi anlamaya çalışıyorum."

"Neyim?" Hemen kıyafetlerime baktım. Bluzumun bir düğmesini mi kaçırmışım?

"Belli ki ofisim hoşunuza gitmiyor çünkü yeniden dekore etme ihtiyacı hissettiniz."

"Yeniden dekore etmek mi?"

Kitaplığının önünde durduğunda anladım. Şimdiden gördüğüne inanamıyorum. Fark etmesi için en az bir hafta geçmesini bekliyordum ve o zamana kadar herkes bunu yapabilirdi. Ama şimdi, suçüstü yakalandım.

Gözlerimi indiriyorum, yanaklarımın ısındığını hissediyorum. Cilalı İtalyan mokasenlerinden yansıyan ışıltıyı görebiliyorum.

Bunu neden yaptığımı bilmiyorum. Sadece onun mükemmel tüylerini karıştırmak istedim. Tıpkı elimi arkaya taranmış saçlarında gezdirmek ve hapsedilmiş buklelerini serbest bırakmak istediğim gibi. Ne kadar sıkıcı, tatminsiz bir hayat yaşıyor olmalı, her şeyin bir yeri var. Benim yerimin neresi olduğunu merak etmekten kendimi alamıyorum. Bir an sonra bunu açıklığa kavuşturuyor.

"Eğer yeniden dekore etmek isteseydim, lanet olası bir iç mimar tutardım," bağılıyor, çenesi sert. "Bunu bir daha yaparsan başka bir iş aramak zorunda kalırsın. Anladın mı?"

Adam ciddi. Şaka olması gerekiyordu. Ama gözlerindeki sert bakış Bay Fox'un şakadan hoşlanmadığını ortaya koyuyor. Davranışları ve sesi kadar anal reten- tiftir.

"Dedim ki... sen... anlıyor musun?" diye soruyor, sanki bir embesilmişim gibi konuşarak.

Ses tonunu hiç beğenmeyerek, "Evet efendim" diye karşılık veriyorum. "Güzel. Şimdi git bana bir kahve daha getir. Çocukça olmayan bir tane maskaralıklar, eğer ."

Şaşkın şaşkın duruyorum ama ne beklediğimi bilmiyorum. Adam, "Siktir git Bay Dylan Fox ve benimsediğin tanrısal kompleks!" diyebileceğimden daha hızlı bir şekilde kişisel asistanlarını değiştirdi.

"Hepsi bu kadar Bayan Young," diyor ben olduğum yere çakılıp kaldığımda.

Gözlerim sıcak, öfkeli yaşlarla doluyor ama zayıflık göstermeyi reddettiğim için onları ısıtıyorum. Başımı sallıyorum ve o da bana sırtını dönerek ellerini ceplerine sokuyor.

Ne kovulma ama.

Masasına doğru yürürken, cilalı yüzeyden kaptığım kaynar kahveyi yüzüne fırlatmaktan kaçınıyorum. Yanından geçerken başımı dik tutuyorum. Ne dönüyor ne de orada olduğumu fark ediyor.

Siktir et onu. Başka bir adamın bana pislikmişim gibi davranmasına izin vermeyi reddediyorum. Hâlâ arkasının dönük olduğundan emin olmak için omzumun üzerinden hızlıca bir göz attım. Dönmüştü. Nefes nefese, dosya dolabının üzerine tünemiş olan ve bir ördek aşığı olduğunu düşünmediğim için tamamen yersiz olan iğrenç bir cam ördek hızla uzanıyorum. Gecikmeden

çevirip kendini beğenmiş bir şekilde gülümsemek.

Kahkahalarımı tutuyorum ve odadan çıkıyorum.

Haftanın geri kalanı da en az başlangıcı kadar kötü geçiyor ve Cuma günü geldiğinde onu tekila ve limonla karşılıyorum.

"Söz veriyorum, kendi evimin parasını karşılar karşılamaz, Han, yakandan düşeceğim," diye teminat veriyorum ona, kirli çamaşırlarımı derme çatma sepetime atarken.

Hannah'nın küçük dairesi ancak ona yetecek büyüklüktedir. Ama manzaralı bir daire için ödemeye razı olduğu bedel budur.

"Sorun değil." Bana el salladı ve üç numaralı kadehi doldurdu. "Seni ve dağınıklığını seviyorum."

"En azından biri biliyor."

"Ona bu şekilde kazık attığına ve hâlâ bir işin olduğuna hâlâ inanamıyorum." Bir kadeh atıyor ve düşerken yüzünde acı dolu bir ifade belirliyor.

Bana benimkini verdiğinde, yanmanın tadını çıkarıyorum. "Beni ne için kovacaksın?" Elimin tersiyle ağzımı silerek soruyorum. "Değerli kitaplarına dokunduğum için mi? Haksız yere işten çıkarıldığı için dava açacağım."

"Çok daha azı için insanları kovdu," diye açıklıyor mutfak tezgahına yaslanarak.

"Gerçekten mi?"

"Evet, bu da bana onun sert dış görünüşünün altında senin için yumuşacık olduğuna inandırıyor."

Alaycı bir kahkaha atarak, "Yumuşak mı? Bütün hafta beni nasıl kişisel kölesi yaptığını anlattığımda beni duymadın mı?"

"Onu unut gitsin." Bay Fox'la ilgili diğer konuşmaları geçiştiriyor. "Bugün hafta sonu bebeğim ve biz bunu hatırlamayacağız."

İki shot bardağı uzattığında, sepeti bırakıp mutlulukla bir tanesine uzanıyorum. "Buna içerim." Tekilalarımızı geri fırlatıyoruz, ikimiz de ağzımızı tiksintiyle açıp kapatıyoruz.

"Tamam, hadi yapalım şunu!" Bardağımı tezgâha çarpıyorum.

"Onu giymiyorsun, değil mi?" Hannah bir yandan limon emerken bir yandan da yüzünü buruşturuyor.

"Evet, neden?" Kot pantolonuma, Chucks ayakkabılarıma ve yırtık siyah tişörtüme bakıyorum.

"Ken'e bu gece geleceğinden bahsetmiş olabilirim ya da olmayabilirim," diye şakacı bir şekilde açıklıyor ama neden bahsettiği hakkında hiçbir fikrim yok.

"Kim?"

"Ken," diye tekrarlıyor, ama bir şey çağrıştırmıyor. Bir ipucu daha veriyor. "Dün öğle yemeğinde seni tanıştırdığım seksi kız."

"Kimden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok. Dün öğle yemeği bile yedim mi?"

Hannah kahkaha krizine girer. "Evet, ama bifteğinizi sanki birinin yüzü olduğunu hayal ediyormuşsunuz gibi kesiyordunuz."

Ding! Ding! Ding!

"Evet, şimdi hatırladım."

"Kim, Ken mi?"

"Hayır, biftek," diye açıklıyorum.

"Hadi, eğlenceli olacak. Varlıklarını ortaya çıkaran o küçük siyah elbiseyi giy" diyor ve göz kırpmıyor.

Gözlerimi devirerek cevap veriyorum: "Alınma Han, ama sana en son yalan söylediğimde ve mal varlığımı gösterdiğimde, kelimenin tam anlamıyla bir domuz olan patronum tarafından kazıklandım. Aslında domuz demek iltifat olur, çünkü domuzları severim."

Hannah gülümsemesini tutuyor.

"Bu kadar komik olan ne?" Elimi kalçama koyuyorum. "Onu sikmeyi çok istiyorsun."

Ona bir limon fırlattım. "Siktir git."

Bulunduğumuz kulüp genelde gitmeyi tercih ettiğim bir yer değil, ama shotlar iki dolar, bu yüzden şikayet etmiyorum.

Meğer Ken'le tanıştığımı hatırlıyormuşum. Aslında unuttuğuma şaşırdım çünkü o muhteşem biri. Kıvrıcık kahverengi saçları, hipnotize edici yeşim gözleri ve öldürücü gülümsemesiyle, çoğu kadının konuşmak için üzerine düşeceği biri. Kibarlığından ve hiç de ukala olmadığından bahsetmiyorum bile, ama benimle hedefleri ve hayalleri hakkında konuşurken, on numaralı esnemeyi elimin arkasına bastırırken göz kapaklarımın ağırlaştığını hissediyorum.

Neyim var benim?

Ken tam da ilgilenmem gereken tipte bir adam ama ben ilgilenmiyorum. Bu düşünce beni bir kadeh daha atmaya itti.

Hannah diziyle beni dürtüyor ve ben de ona yaklaşıyorum. "Peki, Bay Rüya Gibi Gözler hakkında ne düşünüyorsun?"

"O harika biri." Gülümsememi engellemek için dudagımı ısırıyorum. *"Harika çok da bağlayıcı olmayan bir kelime Bayan Young."*

Çık kafamdan! Ama gizliden gizliye, tüm düşüncelerin ona dönmesi hoşuma gidiyor.

"Bu aptal gülümseme, başka birinin harika olmaktan çok daha fazlası olduğunu düşündüğünüzü ortaya koyar."

Yüksek sesli dans müziği iniltimi bastırıyor. "Neyim var benim, Han? durumdayım. O tam bir pislik, tam bir kontrol manyağı olduğundan bahsetmiyorum bile, ama ne zaman onun yanında olsam kendimi... canlı hissediyorum."

Hannah cevap vermiyor ama kokteyli yudumlarken bu durumdan duyduğu şaşkınlığı hissediyorum.

"Scott güvendeydi," diye devam ediyorum, bunu yüksek sesle söyleme ihtiyacı duyuyorum. "Ve kendimi topraklanmış hissediyordum, ama Tiger'la" -meslektaşlarımız duymasın diye sesimi alçaltıyorum- "tüm kuralları yıkıyormuşum gibi hissediyorum... ve bu hoşuma gidiyor."

Hannah sırtarak geri çekiliyor. "Küçük Baylee Young'ın kural tanımaz biri olduğu kimin aklına gelirdi ki?"

"Evet, ben de şaşırdım."

"Büyükannenin Louisiana'daki cemaati ne diyecek?"

"Şşşt!" Parmağımı dudaklarımın üzerine koyarak kıkırdıyorum. "İsa seni duyacak."

Hannah kıkırdıyor ve bir kadeh daha içiyoruz. İçki beni hafifletti ve Scott'tan beri ilk kez kendimi mutlu hissediyorum.

Bu akşam burada yaklaşık yirmi çalışan arkadaşımız var ve çoğuyla konuşmuş olmaktan gurur duyuyorum. Hepsi Bay Fox için çalışmanın nasıl bir şey olduğunu sordu ve ben de olabildiğince diplomatik davrandım. Herkes onun gevşemesi gereken tutucu bir pislik olduğunu düşünüyor. Ama otuz bir yaşında, başarılarla dolu bir iş adamının biraz nevrotik olması beklenir.

Kurnazca geçmişinin ne olduğunu sormaya çalıştım ama özel hayatını açıkça paylaşmadığı için kimse bilmiyor. Daha sonra araştırmaya karar verdim.

"Dans edecek misin?" Ken kulağıma doğru soruyor. Yakınlığı ve sıcaklığı beni ürkütüyor ve geri çekiliyorum.

"Hayır, berbat bir dansçıyım ve sarhoş olduğumu düşündüğümünden bahsetmiyorum bile." Boş kadehler ve şişelerle dolu masaya bakarak, "Aslında öyle olduğumu sanmıyorum," diye düzeltiyorum.

"değil. Düşmene izin vermeyeceğim." Ben itiraz edemedi elini belime koydu.

Başka çarem olmadığı için ona zoraki bir gülümseme attım. "Tamam. Ama seni uyarmadığımı söyleme."

Ödüllü gülümsemesiyle sırtıyor ve beni dans pistine götürüyor.

Bir grubumuz dans etmeye başlıyor, Hannah ortada, saçlarını bir o yana bir bu yana savuruyor. Hoparlörlerden yüksek sesle hareketli bir dans şarkısı çalıyor ve canlı kalabalığı dans çılgınlığına sürüklüyor.

Genelde Top 40 dinlemediğim için kendimi hissederek beceriksizce sallanıyorum. Ken rahatsızlığımı görmüş olmalı ki kurnazca önüme geçip bana kendi kişisel pist şovunu yapmaya başlıyor. Hareketleri var ve seksi görüldüğünü inkar edemem. Bu yüzden elini hafifçe kalçama koyup beni yakınına çektiğinde, aramızda birkaç santim mesafe var, çekinmiyorum.

Ben çok daha kısayım, o yüzden alçalıyor. "Eğleniyor musun?" Başımı sallıyorum.

"Bir gün seni dışarı çıkarmayı gerçekten çok isterim."

Geri çekilerek kulaklarımı temizleme isteğine karşı koyuyorum. "Ne?"

Gülümsüyor ve kalçalarımı müzik eşliğinde hareket ettirmeye devam etmem için yönlendiriyor. "Kimseyle görüşmüyorsun, değil mi?"

"Hayır, değilim..." Ama bu çok erken. Bana patronunla yatmak için çok erken olmadığını haykıran iç sesimi bastırıyorum.

"Hannah bana eski erkek arkadaşından aylar önce ayrıldığını söyledi." Boynuma vuran ağır nefesi aniden kaşınmama neden oluyor.

"Yaptım, ama..."

"Ama seni daha yakından tanımayı gerçekten çok isterim. Baskı yok tabii ki." Yakınıma eğiliyor, dudakları yanağıma değiyor.

Boğuluyormuşum gibi hissediyorum ve onun ağır kolonyası aniden öğürmemi neden oluyor. O kadar hızlı geri çekiliyorum ki, kendime kırbaç darbesi indirdiğime eminim. "İzin verirsiniz, tuvaleti kullanmam gerekiyor," diyorum, bana şaşkın şaşkın baktığında.

"Oh. Seninle geleceğim." Elini benimkinin içine sokmaya çalıştığında, omuz silkip elinden .

" değil. Uzun sürmez."

Fırçamı yüksek sesle ve net bir şekilde okuyor, ama gülümsüyor.

Terli, dönüp duran bedenler arasında ilerlemek oldukça zor bir görev ve sonunda geçtiğimde rahat bir nefes alıyorum. Garip PDA'dan sonra bir içkiye ihtiyacım var ama bar susamış müşterilerle tıka basa dolu. Kendimi yalancı durumuna düşürmek istemediğimden, tuvalete gitmeye ve ardından birkaç galon su içerek ayılmaya karar veriyorum.

Burası inanılmaz derecede gürültülü; çınlayan kulaklarım tuvaletlere ulaştığımda bana teşekkür ediyor. Tabii ki sıra bir mil uzunluğunda ama Ken'den ve onun beni tanıma konuşmasından bir nefes almaya ihtiyacım olduğu için mutlulukla bekliyorum. Beni sadece beş saniyedir tanıyor. Neden bana çıkma teklif ediyor? Açık sözlülüğü yakın zamanda biriyle çıkmakla ilgilenmediğimi doğruladı.

Ancak, tanımadığım biriyle seks yapmaktan hiç çekinmedim. Bu benim ahlak anlayışım hakkında ne söylüyor?

Çantam bacağımda titriyor, ben de dikkatimi dağıttığı için şükrederek çantamı açıyorum. Hannah'nın nereye gittiğini sorduğuna inanarak telefonumu arıyorum. Mesajın kimden geldiğini görünce dilimi yutuyorum.

İyi bir akşam geçiriyor musunuz?

Bu tek cümle hislerimin aşırı hızlanmasına neden oluyor. Neden Bay Fox bana mesaj mı atıyor?

Nasıl yanıt vereceğimi bilemeden ekrana bakıyorum.

Evet, teşekkür ederim. Pazartesi sabah 9'daki toplantı için talep ettiğiniz notları 7:45'e kadar masanızda hazır edeceğim.

Bana neden mesaj attığı hakkında hiçbir fikrim yok. İşle ilgili olduğunu varsayıyorum.

Teşekkür . ?

Kaşımı kaldırıyorum.

Ben .

Özel bir yere.

Pek sayılmaz.

Ne kadar ilgisiz cevaplar. Hayal kırıklığına uğradım, Bayan Young. Bir sonraki söyleyeceğiniz şey, bulunduğunuz yerin harika olduğu.

Yutkunuyorum.

Neden havadan sudan konuşuyor? Çok kafa karıştırıcı. Sanki onsuz keyifli bir akşam geçirmeye çalıştığımı hissediyor.

Burayı bilmenizi isterim ve birlikte olduğum insanlar gerçekten harika.

Hangi insanlar?

Sadece insanlar.

Bu kadar belirsiz olmayı bırak.

Bu kadar meraklı olmayı bırak!

Kızgın beynime biraz mantıklı konuşmadan önce gönder tuşuna basıyorum. Tam haddimi aştığımı düşündüğüm anda telefonum çalıyor.

?

Beni asla bulamayacaksın. İyİ hafta sonları.

Bu beni hiçbir yere götürmüyor ve kafamı mahvediyor.

Ayık olduğunuzda pişman olacağınız kararlar almamaya çalışın.

Gıcırdayarak eğildim ve etrafıma bakındım. Yanımdaki kız neredeyse kesinlikle aklımı kaçırdığımı düşünüyör.

Bir karar vermek zorunda olduğumu nereden bilecek? Ve sarhoş olduğumu nereden biliyor?

Burada olmasına imkan yok, diye düşünüyörüm. Bu onun sahnesi değil. Ayrıca benimle ve hareketlerimle de ilgilenmiyor. Bütün hafta benimle neredeyse hiç konuşmadı. Telefonumu çantama atıyorum ve hızla kapıya yöneliyörüm, çünkü bu sti- fling odasından çıkmam gerekiyor.

Kapıyı itip açtığım anda birine çarpıyorum ve déjà vu beni öyle bir çarpıyor ki neredeyse yere düşüyörüm. Aynı sıcak eller beni sabitliyor, aynı parfüm beynime saldırıyor ve aynı duygular tüm bedenimi sarıyor. Patlayacakmışım gibi hissediyörüm.

Yukarı bakınca Kaplanımın tutkulu çivit rengi gözlerini görüyörüm. İnanılmaz görünüyor ve birdenbire ondan başka hiçbir şey yokmuş gibi geliyor. Ne söyleyeceğimi bilemediğimden dilim sürçüyor. Ama o beni aniden duvara doğru iterek sessizliği dolduruyor ve kollarını başımın yanına koyarak beni hapsediyor.

Sersemlemiş, şaşırmış ve inanılmaz derecede tahrik olmuş durumdayım; ne yapacağımı bile bilmiyörüm. Uzun açık koridorda bizi herkes görebilir ama o umursamıyor gibi görünüyor.

"Seni buldum," diye homurdanıyor ve dudaklarını kulağıma indiriyor. "Asıl soru şu: Seni bulduğuma göre ne yapmalıyım?"

Aklıma tek bir şey geliyor. O da öyle.

O bana uzandığı anda ben de ona uzanıyorum ve çılgınca yarı yolda buluşup dudaklarımızı ahlaksız bir arzuyla birleştiriyoruz. Bu öpücük ne tatlı ne de yavaş. Dilimiz ve dişlerimiz var ama bir öpücük hiç bu kadar mükemmel olmamıştı. İlk öpücüğümüz düşündüğüm her şey ve daha fazlasıydı.

Tişörtünü çekiştiriyörüm, etini bedenimde hissetmek için çaresizce, ama elime uzanıyor ve başımın üstüne çarpıyor. Bu baskın hareket beni çılgına çeviriyor ve göğsümü onunkine doğru itiyörüm. Elini yumruk yaptı

Serbest elini gevşek saçlarımın arasına sokup sıkıca kavradı ve ağzımı onun talepkâr diline uyacak şekilde açtı.

Tiger'ın kafesine kapatıldım ve asla serbest kalmak istemiyorum.

Sert, şehvet dolu öpücükleriyle kendimden geçiyorum, nefes almakta zorlanıyorum, ama havaya kimin ihtiyacı var ki, çünkü bu öpücükten önce zar zor yaşıyordum. Esnek dudakları benimkilerin üzerine sıkıca yapışıyor, vahşi dili beni tutkuyla beceriyor ve bana dilinin bacaklarımın arasında bıraktığı cehennemi hatırlatıyor. Hatırladıkça ağzının içinde inliyor, utanmadan bir kez daha istiyordum. Ama öpüşmeyi aniden bitiriyor.

Beni sert bir bakışla süzerek, "Ken Doll'la bir daha konuşursan yeni bir iş aramaya başlar," dedi.

Dizini küstahça göbeğime bastırduğında haykırıyorum. "Ne kadar tatlısın, Mavi Kuş, ama ne kadar vahşi." O Titreyen alt dudağımın başparmaklarını.

Bana Bluebird derdi. Umursuyor.

Bu gerçek beni muhtaç bırakıyor ve bir öpücük daha almak için öne atılıyorum. Ama o hala beni tutuyor. İnliyorum, bu da ondan bir kahkaha çıkarıyor. Hayal kırıklığının tadını çıkarıyor.

Ne kadar çaresiz görüldüğümü umursamadan yakınıyorum, "Bütün hafta bana kötü davrandın. Beni biraz rahat bırakmaya ne dersin?"

"Ben mi? Kötü mü?" Şok taklidi yapıyor, yakışıklı yüzünde bir sırıtış izi belirliyor. "Bayan Young, son derece kırıldım."

"Sen tam bir domuzsun," diye veriyorum, sonuçsuz bir şekilde onun elinden çalışarak.

Hakaretimden rahatsız olmamış gibi derin derin kıkırdıyor. "Senin o ukala ağzına ne yapmak isterdim."

"Sana meydan okuyorum," diye meydan okuyorum, kalbimin hızla çarptığını hissederek. İlk kez suskun görünüyor. "Sorun nedir, *efendim*? Dilinizi kedi mi yuttu?"

"Senin almanı tercih ederim," diye homurdandıktan sonra öne doğru eğilip dudaklarını dudaklarıma yapıştırıyor.

Nefessizim, muhtacım ve öpücüklerimin, kullandığım dille on dört yaşındaki deneyimsiz bir kız öğrenciyi andırdığından oldukça eminim ama umurumda değil. Bütün hafta boğmak istediğim adamı öpüyorum. Şu anda bile patronluk taslaması beni çileden çıkarıyor ama buna göz yumuyorum çünkü onu öpmeyi bırakmaktansa ölmeyi tercih ederim.

Öpüşmemiz pornografik boyutlara ulaştığında, bileğimdeki tutuşunu gevşetiyor ve elimi aramıza yerleştiriyor, cesurca içime sokulan devasa ereksiyonu fırçalıyor. Çekilmeden önce alt dudağımı ısıırıp emiyor.

"Bir otel odası tutalım."

Sözleri kafamı dağıtıyor ve sersemlemiş bir halde geri çekiliyorum. "Affedersiniz?"

Evinin nesi var? Buradan sadece 20 dakika uzakta yaşadığını biliyorum. O zaman neden bir oda kiraladı?

Korkunç, korkunç düşünceler içime çöküyor ve yaptığım şeyin gerçekliği yüzüme çarpıyor. Ben sadece siki her çağırdığında kullanıp istismar edebileceğini düşündüğü başka bir Fox hayranıyım.

Artık yok.

Ruh halimin değiştiğini hemen hissediyor. "Bluebird-"

Ama artık çok geç.

"Bana mavi kuşluk yapma." Mahrem yerlerindeki tutuşumu sıkılaştırıyorum.

Ben bu sese sevinirken o hırıltılı bir ses çıkarıyor. "Sen küstah bir pisliksin ve kafamı kontrol ettirmem gerek. Senden pek hoşlanmıyorum bile, aslında hiç. Açıkçası, beni iğrendiriyorsun. Patronluk taşıyorsun, regl öncesi bir ergenden daha huysuzsun ve çok kötü davranışların var.

-Asla! Ben sizin fahişelerinizden biri değilim Bay Fox."

Taşaklarını bıraktığım anda rahatlayarak sarkıyor ama başı ağrıyan bir ayıdan daha sinirli görünüyor.

"Beni tanıımıyormuş gibi davranmak istiyorsun. Bu bana uyar. Bu geceyi ya da başka bir geceyi unut." Çok kızgıyım, titriyorum.

Sadece başını salladı, mükemmel poker suratı yerindeydi. Umursadığını düşünmekle aptallık etmişim.

Sıcak gözyaşlarının yaklaştığını hissederek onu itiyorum, beni durdurmaya çalışmayınca hayal kırıklığına uğruyorum. "İyi geceler Bay Fox. Pazartesi günü görüşürüz."

Topuklarımın üzerinde dönüyorum ve asla şeyi arkamda bırakıyorum.

Hannah önüme bir nane çayı koyarak, "Al, bunu iç," diye mırıldandı. "Midenize iyi gelir." Bu düşünceyi takdir ediyorum ama çay kalp ağrımı dindirmeyecek.

Hâlâ çok kızgıyım. Pazartesi günü Bay Fox'un kendini beğenmiş yüzüne öfkemi kusmadan işe nasıl gidebileceğim konusunda hiçbir fikrim yok. Bunun benim hatam olduğunu biliyorum ama küçük, aptal bir parçam

Benden gerçekten hoşlandığını romantikleştirdim. Ama dün geceki davranışları aksini kanıtladı.

Önemsediği tek kişi kendisi ve siki! Bu düşünce bana bir fikir verdi.

"Dizüstü bilgisayarımı uzat, Han."

Başını sallıyor ve kanepeye otururken bana uzatıyor. "Ne yapıyorsun?"

"Onun kim olduğunu öğrenmem gerek. Neden böyle biri olduğunu. Bana neden pislikmişim gibi davranabileceğini düşündüğünü anlamam gerek."

"Um, çünkü o bir pislik. Bazen bunun bir açıklaması yoktur. Tıpkı Scott gibi."

Bu kez, onun adının anılmasına o kadar kötü tepki vermiyorum.

"Buna inanmıyorum," diye inatla karşılık veriyorum ve bilgisayarımı açıyorum. "Onun kirli çamaşırlarına ihtiyacım var. Bay Dylan Fox'un tam olarak kim olduğunu bilmem gerekiyor."

"O zampara bir pislik! Seni öptüğüne ve 'Mavi kuş, ne kadar tatlı' dediğine inanmıyorum." Onun gibi konuşmak için sesini alçaltıyor, ki bu oldukça komik. "Sonra , 'Hey sürtük, hadi bir oda kiralayalım' dedi."

"Bana hiç orospu demedi," diye gülümseyerek düzeltiyorum.

Sinirle kollarını havaya kaldırır. "Her neyse! O yürüyen bir çelişki."

"Bir de bana sor." Onun hakkında bulabildiğim en az bilgiyi inceleyerek iç geçiriyorum.

Bilgilerin çoğu aynı - New York Üniversitesi'ne gitmiş, yirmi beş yaşında başarılı bir iş adamı, anne babası hayatta, iki kardeşi var, paradan geliyor, falan filan - ama hiç pislik yok. Kız arkadaşları hakkında bilgi yok-önceki ya da şimdiki. Onu bugün olduğu gibi soğuk, kalpsiz bir piç yapan şey hakkında bilgi yok.

Hannah bilmeceyi çözmeye çalışırken ben sayfaları karıştırmaya devam ediyorum. "Belki de klasik bir anaokulu aşkı vakasıdır."

"Ha?" Ekranımdan ona soruyorum.

"Bilirsiniz, erkekler gerçek duygularını gizlemek istedikleri kızlara kötü davranırlar," diye açıklıyor.

"Onun duyguları yok."

Omuz silkiyor. "Peki, teorimi test ne dersin?" İlgimi çekti.

"Nasıl?"

Çenesine vuruyor. "Bir fikrim var. Eğer onları yenemiyorsan, onlara katıl."

"Biraz daha açık konuşmak ister misin?" Tam açıklığa kavuşturmaya çalışırken ayağa fırladım ve "Oh, oh!" diye bağırdım.

Hannah beni bu kadar heyecanlandıran şeyin ne olduğunu görmek için endişeyle eğiliyor. "İşte!" Ekrana bakıyorum. "Bu gördüğüm ilk resim bir kadınla."

Hannah başını yana çevirir. "Ya da Kuzen It. Kim olduğunu göremiyorsun. Fotoğrafta bir tarih var mı?"

Kaydırdığımda, olmadığını görüyorum. Ama bu önemli değil. "İpuçları ayrıntılarda gizli, Han. Onu paparazzilerden nasıl koruduğuna bak. Ellerinin koruyucu bir şekilde ona sarılışına. Yüzündeki öfke. Bu kadını seviyor." Bu açıklama içime oturdu.

"Tüm bunları sadece buna bakarak mı anladın?" diye soruyor ekrana bakarak.

"Onu bulmam gerek. Onu böyle bir canavara dönüştüren şeyin ne olduğunu bana anlatmasını istiyorum."

"Bunun nedeninin *o olduğunu* düşündün mü?"

"Haklısın. O kaltak." Ekrana ters ters baktım.

"Ayrıca, adı ve yüzü olmayan, ince, iyi giyimli bir esmer bulma ihtimaliniz çok düşük."

Fotoğrafa takılıp kalmışken, onun haklı olduğunu biliyorum. Ama en azından bir zamanlar insan olduğunu biliyorum çünkü şimdi sadece canavarla baş başa kalmış durumdayım.

Chapter Four

I Hannah'yı dinlediğime inanamıyorum, çünkü Bay Fox'un benden hoşlanıp hoşlanmadığını deneme planı çok saçma. Ama artık çok geç.

Bol miktarda dondurma ve Bradley Cooper ile dolu bir hafta sonundan sonra, bu işin edemeyeceğim kadar önemli olduğuna karar verdim. Patronum dışında, aslında bu işle ilgili her şeyi seviyorum. Bay Fox ile aramızda olan ya da olmayan şeylerin performansımı etkilemesine izin vermeyeceğim. İşimi yapmak için buradayım, hepsi bu. Bugünkü deneye sadece en iyi arkadaşşıma şaka yapmak için katılıyorum.

"Çok seksi görünüyorsun," diye fısıldıyor Hannah ağzının kenarından.

Koridorda yürürken erkek meslektaşlarımın bakışlarını görmezden gelerek, "Fahişe gibi görünüyorum," diye düzeltiyorum.

"Pek sayılmaz. Zar zor ."

Ken'le göz göze geldiğim an inliyorum. Hannah elimi tokatlayarak uzaklaştırırken ben bluzumun düğmesiyle oynuyorum.

"Selam kızlar," diyor Ken koşarak bize yetişmek için.

Bay Fox'un Cuma gecesi söyledikleri yüksek sesle çınlıyor ve kaşlarımı çatıyorum. "Merhaba, Ken. Hafta sonun iyi geçti mi?"

Ken gülümserken Hannah bana tuhaf tuhaf bakıyor. ", ama neden Cuma günü kaçtın?"

Neredeyse ayaklarımın üzerine düşüyordum. "Kendimi pek iyi hissetmiyordum. Veda etmeden ayrıldığım için özür dilerim."

"Sorun değil. Sen iyi olduğun sürece sorun yok. ğle yemeği için müsait misin?"

İçimden Tiger'ı tersleyerek başıımı sallıyorum. "yleyim."

"Harika. Genelde yolun aşığısındaki suşı bara giderim-" Cümlenin ortasında gözleri göğsüme kaydı. Görünüşe göre Hannah'nın planı işe yaradı ama yanlış kişi üzerinde.

"Kulağa hoş geliyor. On iki buçukta buluşuruz."

şaşırmış görünüyor. Hannah da yle. "Harika, tamam, görüşürüz o zaman." Göğsüme son bir kez bakıp arkasını dönüyor ve geldiği yöne yürüyor.

Gz korkutucu cam kapı aklımdan çıkmıyor ama ayakkabılarımı geri çekiyorum. "Sonra konuşuruz, Han." ne doğru eğilip ona sarılıyorum.

"Kıyafetinin işe yaradığını görmek güzel. Gerçi bu Tiger için, hayranların için değil. Saat başı güncelleme istiyorum."

Bir kakhahayı elimle susturup kapıyı iterek açıyorum, topuklarımın cilalı zeminde çıkardığı sestten nefret ediyorum. Çantamı masanın üzerine koyarken bira dakika erken geldiğimi görüyorum. Bu süreyi aklıımı toparlamak ve kıyafet seimim konusunda kendimi rahat hissetmek için kullanıyorum.

Hannah'nın dhiyane fikri krem rengi bir bluz ve Tiger'ın bana verdiği mavi styeni içeriyordu. Eğer etkilenmezse, o zaman onun tam bir kalpsiz pislik olduğunu biliyorum, ama eğer onu kızdırırsam, o zaman yaşasın benim için. Çok ocuka ve muhtemelen geri tepecek ama günah işlemeye başlayalım.

Saat 8:02'yi gösterdiğinde derin bir nefes alıyorum ve Bay Fox'un kapısını gösterişli bir güvenle iterek açıyorum. Masasının arkasında oturmuş, kafasını evrak işlerine gömmüştü. Beklediğim gibi, beni görmezden geliyor. En azından planın ilk kısmı beklediğim gibi gitti.

Yanına gidip tek kelime etmeden kahve fincanını masasına bırakıyorum. Bir saniye bekledim ama çalışmaya devam edince bunu gitmem için bir işaret olarak kabul ettim. Topuğumun üzerinde dönerek neredeyse kapıya doğru koşuyorum ama Tiger konuşmaya karar verince duruyorum.

"Bayan Young."

Gözlerimi kapatıyorum, onun sesine hâlâ bu şekilde cevap verdiğim için nefret ediyorum. "Evet," diye cevap veriyorum, arkam hâlâ dönük.

"ğleden sonra iki toplantım var. Toplantıya katılanların not almasını istiyorum."

"Tabii ki."

"Ve bugün öğle yemeğini ofiste yiyeceğim. Saat on iki kırk beşe avdar ekmekinde hindi yiyebileceğimden emin olabilir misiniz?"

Harika. Ken'le öğle yemeği randevum gitti.

"Sorun değil." Sırtım hâlâ dönük, o konuştukça ben daha da aptallaşıyorum.

"Benimle yüzleşemeyecek kadar itici miyim?" diye soruyor bir saniye sonra.

Evet demekten kaçınıyorum, onun yerine yavaşça dönüyorum. Bunu yaptığım anda gözleri göğsüme kayıyor ve sütyenimin rengini gördüğü anda genişliyor. Belli belirsiz ama güneş ışığında, şeffaf bluzumun altındaki mavi vurgulanıyor. Gözbebekleri büyüyor ve Tanrım, oturduğu yerde kıpırdandığında Hannah'nın planının işe yaradığını anlıyorum.

Bay Etkilenmemiş tamamen etkilenmiş görünüyor ve bir kez olsun duygularını korumuyor.

"Size yardımcı olabileceğim başka bir konu var mı efendim?" Beni kontrol ederken kendimden emin bir şekilde ayakta duruyorum.

Gözlerini kaldırdığında, çenesi sertleştiğinde eriyorum. Cevap vermeden önce sertçe yutkunuyor. "Hepsi bu kadar."

Kekelediğini duyduğumda seviniyorum.

"Pekâlâ." Başımı sallıyorum, dönüp kapıya doğru yürürken sırtımama engel olamıyorum.

"Oh, Bayan Young?"

"Evet?" Adımlarımın ortasında cevap veriyorum.

"Kahve için teşekkür ."

Şimdi böbürlenme zamanı değil. Banyoda küçük bir kutlama dansı yaptıktan sonra istediğim kadar kutlayabilirim. "ederim, efendim."

Ofis kapısını arkamdan kapattığım anda derin ve acılı bir nefes alıyorum. Zafer hiç bu kadar güzel kokmamıştı.

Ken öğle yemeğini ertelemek zorunda kaldığım için hayal kırıklığına uğradı ama bir daha olmayacağına söz verdim. Onunla bir şey olacağını sanmıyorum ama onu bir arkadaş olarak tanıma teklifini de geri çevirmeyeceğim çünkü hayatıma devam etmek bunu gerektiriyor.

Ama her zamanki gibi Bay Fox'un yanında oturmuş, istediği gibi notlar alıyorum. Meşgul olduğuma şükrediyorum çünkü bu beni öldürüyor. Ama elimdeki işe odaklanıyorum çünkü bu beni Bay Fox'un ne kadar güzel koktuğundan uzaklaştırıyor.

Toplantı, casus yazılımları bilgisayarınıza saldırmaya fırsat bulamadan ustaca tespit edip ortadan kaldıran programını tanıtmaya çalışan, gelecek vaat eden, tuhaf bir yazılım geliştiricisiyle. Şu anda piyasada bulunanlardan farklı ve bence yaklaşımı oldukça zekice. Ancak Bay Fox'un aynı fikirde olduğunu sanmıyorum.

Fox Technologies ülkenin en büyük teknoloji firmalarından biridir. En yeni uygulamalarda, telefonlarda, işletim sistemlerinde, web sitelerinde, yazılım ve donanımda yeni bir çılgınlık varsa, Fox Technologies'den birinin bahse girebilirsiniz. Bay Fox gerçekten şeyi gördü, bu yüzden Marshall Powers sekizinci slaytını çevirirken, Bay Fox'un yeterince gördüğünü söyleyebilirim.

Rolex'ine bakarken, Mr.

Powers zamanını boşa harcıyor. Adama acımadan edemiyorum.

"Gördüğünüz gibi," diyor Bay Powers, kumandayı yanlış slayta atlayarak. Bay Fox iç çeker ve koltuğunda arkasına yaslanır, altın kalemını parmaklarının arasında döndürür, etkilenmemiştir.

Doğru slaytı bulduğunda devam ediyor. "Söylediğim gibi, bu program casus yazılımları ya da reklam yazılımlarını piyasadaki diğer güvenlik programlarından yüzde doksan sekiz nokta bir oranında daha hızlı ortadan kaldırabiliyor. Aşılmaz güvenlik duvarımız ve..."

Ama bitirmesine izin verilmedi. "Yüzde doksan sekiz nokta bir mi?"

Bay Powers duraksıyor ve yol göstermem için bana bakıyor. Bay Fox'un mikro dürbünü altında olmanın nasıl bir his olduğunu bildiğim için keşke yardım edebilseydim. "Evet," diye kekeliyor, kalın çerçeveli gözlüklerini burnuna doğru itiyor.

Bay Fox deri koltuğunda geriye doğru sallanıyor, kalemını masaya vuruyor. O konuşmadan önce bile ne düşündüğünü biliyorum. Her zaman yüzde yüz mükemmellik isteyen biri için yüzde doksan sekiz nokta bir yeterli değil.

"Vizyonunuzu paylaştığınız için teşekkür ederim, ancak korkarım ki ilgilenmiyorum. Yüzde doksan sekiz nokta bir ile çalışmam. Mükemmellik talep ediyorum Bay Powers. Eğer yüzde yüz garanti edebiliyorsanız, o zaman gelin beni görün, ama şimdi sadece zamanımı boşa harcıyorsunuz."

Ouch.

Bay Powers hayal kırıklığını gizlemiyor ama akıllıca bir şekilde tartışmaya da girmiyor. "Zaman ayırdığınız için teşekkürler Bay Fox." Kabul ediyor-

hızlıca başını sallayarak onu kenara çeker.

Toparlanmaya başladığımda, kartal gözlerinin her hareketimi izlediğini hissediyorum. Görünüşe göre Hannah'nın planı işe yaramıştı ama bu bir fark yaratmıyordu. bir şeyler olabileceğini düşünmekle aptallık etmişim. Tek seferlik bir anlaşılmaydı. Sadece bir gecelik bir kaçamak. Biz çok farklı iki insanız ve bedenlerimiz bir gibi düşünse beyinlerimiz kesinlikle aynı dalga boyunda değil.

Bay Powers'ın sunumunun iyi olduğunu ve fikirlerinin Bay Fox'un üzerinde çalışabileceği fikirler olduğunu düşünüyorum. Verdiği rakamlar iyiydi, elde ettiği sonuç da öyle. O, Fox Technologies'in başkası yapmadan önce yakalaması gereken biri. Ama bu benim vereceğim bir karar değil.

Dizüstü bilgisayarımı toplarken, Bay Fox'un hâlâ beni yakından izlediğini hissediyorum. Hiçbir zaman iyi bir poker yüzüne sahip olmadım ve şimdi de bir istisna değil.

"Bayan Young." Kaba sesi, söyleyeceği şeyin muhtemelen beni kızdıracığının bir göstergesi. "Eklemek istediğiniz bir şey var mı?"

Aklımı başıma toplayarak, Marshall Powers'ın Fox Technologies'e çok değerli bir katkı sağlayacağını düşündüğüm için inandığım şeyi ifade etmeye karar verdim.

"Haddimi aşmak istemem Bay Fox ama bence Bay Powers'ın fikirleri oldukça zekice ve ileri düzeyde. Önceden gönderdiği veriler oldukça etkileyici ve yüzde kaç olursa olsun, yüzde yüz kusursuz bir ürün olacağına inanmıyorum, zira her geçen gün yeni hackerlar ortaya çıkıyor ve internet güvenliğini aşmak için yeni yollar buluyorlar."

Bay Fox koltuğunda kaykıldığında gözlerimi indirip dudakımı ısırıyorum. Haddimi aştım. Ama Bay Powers'tan yayılan takdir buna değdi.

"Ama bu sadece benim fikrim. Nihayetinde karar sizin" diye bitiriyorum.

Bay Fox uzun parmaklarını çenesinin altında birleştirerek az önce söylediklerimi sessizce düşünüyor. Bay Powers bana bakıyor ve borçlu bir gülümsemeyle karşılık veriyor. Oda Bay Fox'un merhametine kalmış, onun konuşmasını bekliyor. Sakince oturuyorum ama içim içimi yiyor.

Sonunda sessizliği bozar. "Bay Powers, sunumunuzun tüm önemli kısımlarını bir araya getirip bana e-posta ile gönderebilir misiniz?"

Neredeyse ayaklarının üzerine düşüyordu. "Evet, tabii ki."

"Güzel. Bayan Young size inanıyor gibi görüldüğü için bir kez daha göz atacağım."

Sakin dış görünüşüm neredeyse kayıyor, ancak taş yüzlü kalıyorum, sessizce not defterimi ve malzemelerimi topluyorum.

"Çok teşekkür ederim Bay Fox. Bu fırsat için gerçekten minnettarım. Verileri yarın sabaha kadar posta kutunuza göndermiş olacağım." Bay Powers koşarak gelir ve ayağa kalkan Bay Fox'un elini sıkar.

"Bayan Young'a teşekkür etmelisiniz, Bay Powers. Sizde benim göremediğim bir şey görüyor gibi görünüyor. Belki de kusurların arasından mükemmelliği görebiliyordur."

Bu kez soğukkanlılığımı koruyamıyorum ve kalemim pürüzsüz, cilalı masanın üzerinde kayıyor. Bay Powers onu yere düşmekten kurtardı, neyse ki sakarlığıma fazla aldırmış etmedi.

Onlar birbirlerine veda ederken ben de Bay Fox'un sözlerinden çok fazla anlam çalışıyorum. Toplantı odasının kapısı kapanıp Bay Fox kapının önünde nöbet tutmaya başladığında başımın belada olduğunu anlıyorum. Kalbim hala onun daha önceki yorumundan dolayı çarpıyor, çünkü bunun arkasında çifte bir anlam olduğuna inanmaktan kendimi alamıyorum.

Dizüstü bilgisayarımı göğsüme bastırarak avcımın gözleriyle karşılaşıyorum. Tek kelime etmiyor, sadece başını yana eğerek beni incelemeye devam ediyor. Açık gri, üç parçalı takım elbisesi içinde olağanüstü görünüyor. Bıyıkları bugün biraz daha uzun, bu da ona daha sert bir dış görünüş veriyor, bu hoşuma gidiyor.

"Benden istediğiniz başka bir şey var mı efendim?" Sesimin titremesine engel soruyorum.

Ahşap kapıya yaslanmış, eşik sessiz, hâlâ okunamayan bakışlarla beni izliyor.

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturduğu anda paraziti, elektrik akımını hissedebiliyorum. Yüksekteyiz, on beş kat ve buzlu camlarla çevriliyiz. Burada kimse bana yardım edemez. Sadece Kaplanım ve ben varız.

"Evet." Bu tek kelime çok fazla umut ve şans barındırıyor. "Buraya gel." Ancak bu iki kelime tehlikeden başka bir şey içermiyor.

Beynim daha iyi bir karara karşı geldiğim için bana bağırmadan önce ayaklarım harekete geçiyor, ama onun kendine özgü fragrance'ıyla sarmalandığım anda, sağduyuma yola çıkmasını söylüyorum.

Bakışları bluzumun önüne düşerken göğüslerime baktığını gizlemiyor. Göğsüm yükselip alçalmaya başlıyor,

nefesim kesik kesik ve soluk soluğa. Kapıyı iterek ilerledi ve bir santim ötemde durdu. Yüksek boyu benimkini gölgede bırakıyor ama bunun beni caydırmasına izin vermeyeceğim. Gözlerimi kaldırıyorum, sessiz bir meydan okuma.

"Yaptığın maskaralıkların bütün gün sikimi sertleştirdiğini bilmek seni memnun ediyor mu?"

"Ne?" Kekeliyorum, neredeyse dilimi yutacaktım.

Ama düşüncelerimi toparlamama bir an bile izin vermiyor. Bileğime yapışıyor ve elimi yarı sert uzunluğuna bastırıyor. Boğazıma şaşkın bir nefes takılıyor -bütün gün sert miydi? Benim yüzümden mi?

Sessiz soruma cevap vererek, parmaklarımı pantolonunun içinde büyüyen çıkmazın üzerine sürmem için yönlendiriyor. İnanılmaz hissettiriyor ve içimde nasıl hissettirdiğinin hatıraları, daha fazla teşvike ihtiyaç duymadan daha sert sürtünmemi sağlıyor.

"Tebrikler Mavi Kuş, bu raundu sen kazandın." Bu gösteriye tek başıma devam edeceğimden emin bir şekilde elini nazikçe elimden çekti ve ben de devam ettim.

Her hareketinde daha da sertleşiyor, ta ki tam selam durana kadar. Çekingen bir şekilde aşağıya bakarken ağzım sulanıyor ve tadına bakmak istediğim için utanıyorum.

"Benim ölümüm olacaksın," diye mırıldanıyor, dizlerimin üzerine çöküp bu süslü odada ona sakso çekmeyi hayal ederken beni izliyor.

Onu okşamaya devam ediyorum, hızımı artırıyorum, Tiger'ın ağzının ayrılmasını izliyorum, gözleri benimkilerle kilitleniyor. Sabit parmaklarıyla öne doğru uzanıyor ve bluzumun düğmelerini açmaya başlıyor. Yarıya kadar soyunduğumda, bir parmağıyla bluzumu aralıyor ve mavi sütyenimi görür görmez hırlıyor.

"Bu hayal ettiğimden bile daha iyi görünüyor. Ve emin olun, hayal ediyordum."

Sözlerinin bana yaptıklarını bastırmaya çalışıyorum ama bir anlamı yok. Tıpkı ilk dokunduğumuz anda söylediği gibi, bedenimin ne istediğini biliyor. Ve şu anda onu istiyor. Ondan nefret etmek ya da kendimi onu istemekten alıkoymak için ne kadar uğraşırsam , sonunda onu daha çok istiyorum. Hain bedenim bir kez daha kazandı.

Parmağı sütyen kabımın ipeği boyunca kayıyor, çılgınca yavaş bir hızda yukarı aşağı hareket ediyor. Harekete devam edip çıplak tenimde kaymaya başladığında, bedenim bir ihtiyaç cehennemine dönüşüyor ve ereksiyonunu sıkıca kavriyorum.

Homurdanıyor ve elime doğru eğiliyor. "Bugün beni etkiledin, Mavi Kuş. O akıllı ağzın her zaman etkiliyor."

"Teşekkür ederim," diye duraksıyorum, sıcak elini sütyenimin içine soktuğunda iç çekiyorum.

Deneyimli parmağı meme uçlarımın kaya gibi sert tepelere dönüşmesine neden olan areolamın etrafında geziniyor. Sol meme ucumu yuvarlıyor, tüm göğsümü kavırıyor ve bana sert, umutsuz bir ihtiyaçla masaj yapıyor. "Fırsatım varken bunların değerini bilmedim. Yazıklar olsun bana, çünkü inanılmazlar. Kaybettiğim zamanı telafi etsem iyi olacak."

Onayımı dile getirmeye vakit bulamadan sütyenimi çekip indiriyor ve muhtaç göğsümü serbest bırakıyor. Öne doğru eğilerek, meme ucumu ağzına çekmeden önce ıslak dilini areolamın etrafında yavaşça dolaştırıyor. Haykırıyorum, pantolonunun üzerindeki hareketim duruyor, odaklanabildiğim tek şey ağzının üzerimde hissettirdikleri.

Bir eli belime sıkıca yapışmışken, diğer elini titreyen karnımın üzerinden aşağı doğru kaydırıyor. Elleri eteğimin altından bacaklarımın arasına girene kadar yolculuğuna devam ediyor. İç çamaşırlarımın dışındaki nemlilik ne kadar hazır olduğumu vurguluyor. Konuşmuyor, çünkü hareketlerimiz kelimelerden daha yüksek sesle konuşuyor.

Göğsümü emmeye, alt tarafını dillemeye ve ben yalvarana, yakarana, daha fazlasına ihtiyaç duyana kadar meme ucumu çekmeye devam ediyor. Ağzını çekerken göğsüm serbest kalıyor. "Ne istiyorsun?"

Benden nasıl konuşmamı bekliyor? O her yerde, ama yeterli değil.

Konuşmak istemediğim için sabırsızca inliyorum.

"Söyle yoksa Tanrı olsun, seni kendi başının çaresine bakmak zorunda bırakırım," diye uyarır, tehdidi samimidir.

"Gelmek istiyorum. Lütfen." Sesim kısıp, bana hiç benzemiyor.

Cevabım onu memnun etti. "Evet, öyle."

Göğsüme dalıyor, parmak uçlarını belime doluyor ve parmağını giriş yerimde aşağı yukarı gezdiriyor. Lezzetli dokunuş hala iç çamaşırlarımın üzerinde, ama bu şekilde yapmak kötü hissettiriyor, neredeyse tüm kuralları çiğnemediğimiz gibi.

O beni emdikçe ve okşadıkça daha da ıslanıyorum ve ihtiyacım artıyor; denesem bile inlemelerimi gizleyemiyorum. İki parmağını klitorisimin üzerinde dolaştırmaya ve sonra aşağıya daldırmaya başladığında, karnımda sıkı bir düğüm oluşmaya başlıyor. Bu hissi tanıyorum ve iki elimle birden tutmak istiyorum. Öyle de yapıyorum.

Avucumu aramıza sıkıştırarak parmaklarımı onunkilerin üzerine bastırıyorum ve bana istediğimi vermesi için yalvarıyorum. Göğsümün etrafında inliyor, sıcak nefesi düğümümün büyümesini ve büyümesini tetikliyor. Senkronize bir ritme başlıyoruz, titreyen merkezimin üzerinde aceleyle sürtünerek, sadece onun tarafından ortaya çıkarılan yaklaşan orgazmımı hızlandırıyoruz.

Meme ucumu ısırduğında ve parmağını klitorisimin üzerinde gezdirdiğinde, artık dayanamıyorum ve serbest bırakıldığımı o kadar yüksek sesle haykırıyorum ki, neredeyse tüm kadın geldiğimi duyabileceğinden eminim. Ama ne olursa olsun, denesem bile patlamamı durduramazdım.

Küçük titremelerin vücudumu sarsması dakikalar gibi geliyor ve tüm bu süre boyunca Tiger'ın beni yakınında tuttuğunu, titreyen bacaklarıma ihtiyacım olan desteği sunduğunu fark etmeyi ihmal etmiyorum. Sonunda orgazm mutluluğumdan indiğimde gözlerim açılıyor ve Tiger'ın gardını indirmiş halini takdir ediyorum.

"Bu gerçekten çok güzeldi." Birkaç saniye önce bacaklarımin arasında duran elini kaldırıyor ve alnımdaki gevşek bir saç telini fırçalıyor. Gülümsüyor, gerçek bir gülümseme ve bu manzara karşısında dizlerimin bağı çözülüyor. "İyi misin?" diye soruyor, ben suskun bir şekilde ona bakmaya devam edince.

Sesimin çıkacağından korkarak başımı sallıyorum.

Dudaklarıma kısa bir öpücük kondurduktan sonra açıkta kalan göğsümü nazikçe örtüyor ve gömleğimi kapatıyor. Bu kadar mı? O sağlam ahşap masayı kullanmayacak mıyız?

"Hayal kırıklığına uğramış gibi bakma. Bu benim için de ateşliydi."

Ama pişmanlığımı yanlış anladı. Kuyruğuma gösterilen ilgi için minnettarım ama şu anda sadece kullanılmış hissediyorum.

Bir sonraki adımda ne olacağını merak ederek düzensiz parmaklarla giyiniyorum.

Bay Fox benim yerime cevap veriyor. "Öğleden sonraya kadar gelemeyeceğim. İlgilenmem gereken birkaç konu var. Yarın görüşürüz."

Ayakta, nutkum tutulmuş bir halde, kendini toparlamasını ve kravatını düzeltmesini izliyorum. Bu kadar mı yani? Bana akıllara durgunluk veren bir orgazm yaşıyor ve benden işe dönmemi mi bekliyor? Gerçekten aramızda olanları bir kez daha görmezden mi gelecek?

Öyle görünüyor. "İyi günler, Bayan Young." Ama ben öyle düşünmüyorum.

"Bana iyi gün gösterme," diye tükürdüm, öfkem parlıyordu. "Bunu yapamazsın ve sonra her şeyin normale dönmesini bekleyemezsin, senin için normal olan her artık!"

Bay Fox sırtlıyor, bu da beni daha da çileden çıkarıyor.

Onu göğsünden itiyorum ve sandalyeye çarpıp hazırlıksız yakalandığında görünmez ponponlarımı sallıyorum. "Hayır, erkekler tarafından bu şekilde muamele görmekten bıktım. Son erkek arkadaşım-"

Ancak cümlemi tamamlayamıyorum çünkü Bay Fox boğazımı sıkıyor ve beni duvara doğru götürüyor. Beni duvara yasladı, gözleri alev alev yanıyordu. "Bana ondan asla bahsetme. *Asla*" diye uyarıyor, sıcak nefesi yanaklarımı havalandırıyor.

Kıskanıyor mu?

"Anlaşıldı mı?"

Eli hâlâ boğazımda, ben de başımı sallıyorum.

Bir şey söylemek ister gibi ağzını açıyor ama son anda fikrini değiştiriyor. Beni bırakıyor ve kapıyı arkasından çarparak odadan fırlıyor.

Az önce ne olduğunu bilmiyorum ama niyetliyim.

Kendimi kullanılmış, istismar edilmiş ve kızgın hissediyorum.

Ama bu kimsenin suçu değil, Bay Fox'un bile suçu değil. Hepsi benim suçum. Kimse elimi zorlamadı; kalçalarımın arasına soktuğumda gönüllü olarak bıraktım.

Neyim var benim? Bay Fox'un sorunlu olduğunu biliyorum ama yine de daha fazlası için geri geliyorum. Artık yok. Bugünkü patavatsızlığım türünün son örneği ve bu sefer ciddiylim. Artık o gözlerin ve tek yönlü çekiciliğimizin kurbanı olmak yok. Ben bundan daha iyiyim.

Bir mucize eseri Bay Fox'un bana geleceğini ve eylemlerimizi bir kez daha göz ardı ettiği için en içten özürlerini sunacağını umuyordum ama . Bunun yerine hiçbir şey olmamış gibi davrandı ve bana tamamen yabancı biriymişim gibi davrandı.

Duygularını nasıl bu kadar çabuk açıp kapatabildiğini anlamıyorum. Ama sonra hiç duygusu olmadığını hatırlıyorum.

Yine erken çıktı, bu yüzden nereye gittiğini merak ediyorum. Sadece ben ve bu boş ofis varız, bu yüzden Bay Fox'un masasını karıştırıyorum, bir şey bulmaya niyetliyim... bir şey. Neden bu kadar duygusuz bir pislik olduğunun bir sebebi olmalı.

Ofisi sanki bir kasırga tarafından yıkılmış gibi görünüyor ve bazı açılardan öyle olduğunu varsayıyorum. Dosya dolabını aradım.

ve çekmeceler, ama hiçbir şey bulamadım. Ama bu beni caydırmıyor. Bir şeyler sakladığını biliyorum.

Önceki asistanlarının bir klasörünü bulduğumda, alfabenin her harfine karşılık bir isim olduğu için içim cız ediyor. Çoğunun kovulma nedeni, benim neden bu listeye eklenmediğimi merak etmeme neden oluyor. Ben çok daha kötülerini yaptım.

Birden midemde bir batma hissi oluştu. Ben neden farklıyım?

Sebebini bulmaya kararlı bir şekilde, kendiminkini bulana kadar dosya üstüne dosya atıyorum. Her santimini inceliyorum, neden seçilemeyen kadınların çamaşır listesine katılmadığıma dair bir ipucu bulmak için çaresizce.

İş geçmişime ulaşip eski patronumun adının etrafına çizilmiş büyük kırmızı bir daire görene kadar önemli bir şey görmüyorum.

Bay Fox için neden önemli? Onu tanıyor mu?

Hannah'nın sözleri zihnimde dönüp duruyor. *"Seninle tanışmadan seni işe almasını garip buluyorum."*

Dosyamı okumaya devam ediyorum ve Bay Fox'un kendi araştırmasını yapma özgürlüğünü kullandığını gördüğümde bir şeylerin çok yanlış olduğunu anlıyorum. Görünüşe göre sosyal medyamı takip etmiş, çünkü Scott ve benim bir resmimizin çıktısını almış.

Neden?

"Düşün," diye mırıldanıyorum kendi kendime, Bay Fox'un koltuğuna yığılırken şakaklarıma masaj yapıyorum.

Cevap gözümün içine bakıyor; öyle olduğunu biliyorum. Ve bir ışık huzmesi dosya dolabının üzerindeki parlak bir şeyi yakaladığında, cevabın gerçekten de gözümün içine baktığını fark ediyorum.

Koltuktan zıplayarak, günler önce gözüme çarpan cam ördeğin üzerine koşuyorum. Buraya yakışmadığını düşünmüştüm. Dylan Fox gibi birinin ofisinde bu tür şeyler olmaz, bu yüzden onu elime alıp bir o yana bir bu yana çeviriyorum, bana umutsuzca aradığım cevapları vermesini umuyorum.

Ama elim boş
dönüyorum. "Allah
kahretsin."

Yerine koymaya gidiyorum ama başparmağım altta kabarık bir şeye sürtünüyor. Ters çevirdiğimde, kazınmış küçük bir altın plaka olduğunu görüyorum. Yazılar küçük ve alfabetik, bu yüzden masaya getiriyorum ve daha net görebilmek için lambanın altına yerleştiriyorum.

Ama birden keşke yapmasaydım dedim.

Ördek elimden düştü, masanın köşesine çarparak paramparça oldu. Ama ben gördüm, gün gibi açıktı. Beni işe almasının nedeni özgeçmişimden etkilenmiş olması değildi. Okuduğundan bile şüpheliyim. Tanıştığımız gece kim olduğumu biliyordu ve beni anlamsızca becerdi.

Ben onun kim olduğunu bilmezken o benim kim olduğumu biliyordu. Ve kim olduğunu... eski patronumun kocası.

Sevgili kocam Dylan'a. Seni sonsuza kadar seveceğim.

Karın, Audrey.

Chapter Five

"I Duymak istemediğini biliyorum ama bunun bir sebebi var."
"Peki bu sebep ne olabilir?" Boşlukları doldurmasını isteyerek soruyorum çünkü elimde hiçbir şey yok.

Hannah yatağının ucundan doğruldu. "Bu sana bazı erkeklerin düpedüz piç olduğunu göstermek için. Herkesin içindeki iyiliği görmeye çalışıyorsun ama Bay Fox'un sahip olduğu her türlü kurtarılabılır nitelik, devasa egosunun ve insanlara bok gibi davranma ihtiyacının altında ezildi. O bir zorba. Narsist bir pislik. Sevdiği tek şey kendisi, cüzdanı ve siki."

Bileğindeki saç lastiğini çözüp sarı saçlarını öfkeyle topuz yaparken, bu konunun onu da en az benim kadar rahatsız ettiğini biliyorum.

Dylan'ın Audrey'nin kocası olduğuna hâlâ inanamıyorum. Yani, bu bir tesadüf değil. Kim olduğumu ve Scott'ın ne yaptığını bilerek beni işe aldı.

Anlamadığım şey neden olduğu.

Audrey'den bir adım öne geçmenin yolu bu mu? Scott'ı becerdi diye beni becermek için mi?

Kendimi hasta hissediyorum.

"Al." Hannah bana bir şişe su uzatıyor, ama elimle geri itiyorum çünkü geri getireceğim.

"Anlamıyorum. Neden? Biri bu kadar zalim olamaz herhalde?" Hannah cevap vermeyince, birinin anladım.

"Kendimi çok aptal hissediyorum," diye burnumu çekiyorum, ağlamayı reddederek. "Bunu bir tür intikam planı olarak mı yapıyordu? Hepsi sahteydi."

"Hayır, sana nasıl baktığını gördüm. Bunda sahte bir şey yok." Ama ben buna inanmıyorum.

"İşte bu kadar!" Hannah ayağa kalkarak elindeki su şişesini odanın diğer ucuna fırlattı. "Dışarı çıkıyoruz."

Yüzümü yastığa gömerken "Hayır'a ne dersin?" diye homurdanıyorum. o.

Ancak, elbise askılarının parmaklıklardan kaydığını duyduğumda bunun isteğe bağlı olmadığını bilin.

Bu şimdiye kadarki en kötü fikir.

Yüksek sesli müzik ve daha da yüksek sesli yabancılar arasında olmak göğsümdeki bu ağrıyı iyileştirecek bir çare değil.

Neden kalbimi istediğimin tek bir açıklaması var: Dylan Fox'a aşık oldum. Onun bela olduğunu biliyordum ama yanmaya hazır bir şekilde ateşe girdim.

Hannah bir adamla dans ediyor ama ben yedinci ya da belki sekizinci tekilamı yudumlarken dans ettiğim tek şey şeytan. Onun saçmalıklarına kandığımı inanmıyorum. Kendimi aptal gibi hissediyorum.

Shot bardağını bardağa çarpıyorum ve tekila boğazımı yakarken yüzümü çeviriyorum.

"Bir tane daha mı?"

Omzumun üzerinden döndüğümde, kıvrıkcık sarı saçlı ve delici mavi gözlü bir adamın çekik bir sırıtışla bana gülümsediğini görüyorum. Dylan'ın tersi, bu yüzden başımı sallıyorum.

"isterim."

Barmene işaret ederek omuzlarımızın birbirine değmesini sağlıyor. Kendine güvenini sevdim. "Peki ne oldu da bütün barı içmek istiyorsun?"

Gülüyorum ve beynimi bir dondurma kepçesiyle oymak istemekten güzel bir değişiklik oluyor. "Ne kadar zamanın var?"

"Senin için mi? Dünya kadar zamanım var."

Gülümsüyorum çünkü bu çok seksi. Narsist bir pislik olduğu için oyun oynamak yerine nasıl hissettiğini ifade eden bir adam.

Barmen içkilerimizi barın üzerine koyuyor ve ben bu yakışıklı yabancıya bakarken, tedbiri elden bırakıp öne doğru eğilerek boynunun yan tarafını yalıyorum. Ne yaptığımı sormasına fırsat vermeden boynuna tuz basıyorum ve içkimi geri atmadan önce yavaşça yalıyorum.

Ağzını aralıyor, bu da kireç parçasını dudaklarının arasından geçirip ağzından yememi sağlıyor. Beni derinden öpmeden önce limonun kabuğunu yumuşak bir hareketle çıkarması beni etkiliyor.

Alkolden mi yoksa öpücükten mi bilmiyorum ama her şey hızla dönüyor ve ben kaosu tadını çıkarıyorum, ta ki çılgınlığı artıran bir ses duyana kadar.

"İyi akşamlar, Bayan Young."

Sesinin duyularımı aşırı hızda harekete geçirmesi ve nefes nefese kalmam, boğulacak gibi olmam tek bir şeye işaret ediyor: Bay Dylan Fox burada. Zaten boktan olan günümün içine ediyor.

Yine de sörfçü dostumu öpmeyi bırakmak için hiçbir girişimde bulunmadım. Ve sadece öpücüğü derinleştiriyorum. Ve sadece tatmin olduğumda, geri çekiliyorum.

"Oh, seni orada görmedim," diye takılıyorum, çok sinirlenmiş bir Bay Fox'un keyfini çıkararak.

"Yürüyüşe çıkıyoruz." Kolumu kavradı ama ben onu tuttuğu yerden çektim.

Yeni sevgilimin yanına sokularak, "Yürüyerek konuşabilirsin," diye karşı çıkıyorum. "Ben burada kalıyorum."

Dylan elini saçlarında gezdiriyor, saçları onun aksine dağınık. Kıyafetlerini incelediğimde, tüm görünüşünün dağınık olduğunu görüyorum.

-Onun aksine.

"Baylee, seni uyarıyorum..."

"Siktir git," diyerek kestim. "Ne var biliyor musun... İstifa ediyorum. Sen narsist, yalancı ve açıkça kucaklanmaya ihtiyacı olan bir pislikten başka bir şey değilsin. I-"

Söylemimi bitiremiyorum çünkü beni kaldırıp omzunun üzerinden atıyor ve hızla yoldan çekilen insan denizinin içinden fırtına gibi geçiyor.

"Beni yere bırak!" Bağırıyorum, bacaklarımı tekmeliyorum ama .

Dışarı çıkar çıkmaz beni yere bıraktı ve ben de yanağına bir tokat attım.

"Bunu bir daha asla yapma! Seninle işim bitti, Dylan! Karışık sinyallerinden bıktım! Oyunlarından bıktım!"

Yanağını ovuşturuyor ve arkamda bir el izi bıraktığımı görüyorum. "Özür dilerim. Kızgın olmakta sonuna kadar haklısın."

"Sakın-" Ama az önce özür dilediğini ve sesinin samimi olduğunu fark ettiğimde olduğum yerde kalakaldım.

" batırdım."

Yine kelimelerden mahrum kaldım çünkü gerçekten hatasını kabul ediyor mu? "Ördeği gördüm. Geriye ne kaldığını gördüm. Lütfen açıklayabilir misin?"

Kollarımı göğsümde kavuşturarak dinlediğimi gösteriyorum.

"Burada olmaz. Evim birkaç blok ötede. Benimle gelir misin?"

Ona hayır demeliyim ama nedenini öğrenmezsem sonsuza dek pişman olacağımı biliyorum. Bu yüzden başımı sallıyorum ve o yolu gösterirken takip ediyorum. Havadan sudan konuşmuyor, ki bunu takdir ediyorum.

Binasına girdiğimiz anda, beni kendi isteğiyle evine davet ettiğini fark ediyorum. Bunun bir anlamı var çünkü burası onun kişisel sığınağı. Ama ben buna takılmıyorum ve bu piçin beni kendi boktan sebepleri için kullandığı gerçeğine odaklanıyorum.

Asansörle en üst kata çıktığımızda ve kapılar açıldığında tüm katın Dylan'a ait olduğunu görmek beni şaşırtmıyor. Çoğu kişi etkilenirdi. Ben etkilenmedim.

Panelin üzerinden bir anahtar kartı geçiriyor ve kapılar açıldığında, ufuk çizgisinin en çarpıcı manzarasıyla karşılaşıyorum. Ama bunların hepsi materyalist saçmalıklar. Sevdiğin insanlarla birlikte tadını çıkaramayacaksan zengin olmanın ne anlamı var?

Elinde bir şişe suyla belirlediğinde pencereden dışarı bakıyorum. "Al şunu," diye nazıkçe emrediyor ben öfkeyle bakarken.

Neden bu kadar iyi davranıyor?

Yapıyorum, çünkü az önce içtiğim tekilayı yıkamak istiyorum. Konuşmasını bekliyorum ama gergin görünüyor. Ben de buzları eritmeye karar verdim.

"Neydim ben? Senin için bir oyun mu? Büyük egon zedelendiği için görülecek bir hesap mı?"

İrkiliyor, elini yüzünde gezdiriyor. Ama onun için üzülmiyorum. Bana pislikmişim gibi davrandığında o da benim için üzülmemiştir.

"İlk başta evet," diye itiraf ediyor ve ben gözlerimi kısıyorum, başının üzerindeki şöminenin üzerindeki pahalı vazoyu kırmaya hazırım.

"Yani beni işe aldığınızda kim olduğumu biliyordunuz?" "Evet."

"Ve beni, karından intikam almak için beni becermek amacıyla mı tuttun? O benim erkek arkadaşımı sikti, sen de onun kız arkadaşını mı sikmek istedin?"

"Evet."

Dürüst olmasına saygı duyuyorum ama yine de içim acıyor. "Nasıl bu kadar acımasız olabilirsin?"

"Yaptıklarından gurur duymuyorum ve eğer geri , alırdım."

"Oh, bunu bilmek güzel."

"Hayır, lanet olsun, demek istemedim."

Ama yeterince duydum ve kusmaya başladım - gerçek .

Bir elimle ağzımı kapatarak koridorda koşuyorum, çok uzakta olmayan tuvaleti bulduğumda şükrediyorum. İçimdeki bu hastalıktan kurtulmayı dileyerek tuvalete kusuyorum.

"Baylee."

"başımdan," diye inliyorum başımı tuvalete gömerek.

Yerde ayak seslerini duyduğumda, hiçbir yere gitmediğini anlıyorum.

Boynumun arkasında serin bir bez hissediyorum ama ne kadar güzel hissettirse de onun iyiliğini istemiyorum. Bunun için artık çok geç.

"Demek istediğim, tanışma şeklimizi geri alabilseydim, alırdım. Ama yaptığımızdan pişman değilim. Audrey aylar önce boşanma davası açtı ama ben evrakları imzalamadım. Onu cezalandırmak ve pes etmemek istedim. Ve eski erkek arkadaşınla ne yaptığını öğrendiğimde, ben-"

İç çekiyor, doğru kelimeleri bulmaya çalışıyor gibi görünüyor.

"Onun beni incittiği gibi benim de onu incitmem gerekiyordu. Ama ona bizden hiç bahsetmedim çünkü seninle tanıştığım anda bunun... daha fazlası olduğunu biliyordum. Sen bana mümkün olan her şekilde meydan okuyan tek kadınsın. Ve bu beni deli etse de hoşuma gitti."

Yanaklarımın ısındığını hissediyorum ve o istenmeyen, tanıdık ateş midemde yanmaya başlıyor. Ama hayır, bunu yapamaz.

Onu üzerimden iterek başımı tuvaletten kaldırıyorum ve gözlerine yansıyan dürüstlükten başka bir şey görmediğimde bana doğruyu söylediğini anlıyorum.

"Sana nasıl güvenebilirim?" diye sordum. "Yaptığın şey affedilemez. Beni kullandın. *Karınıza* geri dönün Bay Fox. Birbirinizi hak ediyorsunuz."

"Onunla ilgilenmiyorum, başkasıyla da-"

Sözünü bitirmesine izin vermiyorum, çünkü bu ifadesi Bay Fox'un ne kadar büyük bir pislik olduğunu kanıtlıyor. "Oh, seni orospu çocuğu! Anladım. Benim için heceleme gerek yok. Ben senin muhtemelen becerdiğin ve unuttuğun birçok kadından sadece biriyim. Benden hoşlandığını düşünmem benim hatam."

Sonra bir sessizlik oldu ve ben anında fazla paylaştığım için pişman oldum.

Gitmem gerek.

Ayağa kalkarak odanın nasıl döndüğünü görmezden geliyorum ve kapıya doğru ilerliyorum.

"Baylee, lütfen bekle. Gitme."

Ama bu adamla işim bitti. Onun oyunları. Zihnimle oynamasından.

Tam kapıyı açmak üzereyken, kararlılığımı sona erdiren bir şey söylüyor çünkü tanıştığımız andan beri duymak istediğim kelimeler bunlar.

"*Senden* başka kimseyle ilgilenmiyorum. Ve eğer izin verirsen, yeniden başlamak istiyorum. Gerçek beni görmeni istiyorum."

Onu arkamda hissedebiliyorum. Vücudum ona anlamadığım şekillerde tepki veriyor. Ondan nefret etmeliyim ama etmiyorum.

" durumdayım. Bunu biliyorum. Ama seninleyken kendimi... olmak istediğim biri gibi hissediyorum."

Kalbim onun sözleri karşısında sıkışıyor ama beynim bana onun ne yaptığını hatırlatıyor.

"Yapamam, Dylan. Yaptığın şey-"

"Biliyorum," diye cevap veriyor, bir kolunu nazikçe belime dolayarak.

"Beni affetmesi için ne kadar yalvarmam gerekirse yalvaracağım. Bana bir şans ver. Lütfen."

Ben istiyorum. Gerçekten istiyorum. Ama ona nasıl güvenebilirim? "Ofiste görüşürüz."

"İstifa ettim," diye hatırlatıyorum ona, sıcaklığının tadını çıkararak.

"İstifanızı kabul etmiyorum. Sabah erkenden görüşürüz, Bayan.

Young. Ve bu bir emirdir."

Ve ancak o zaman gitmeme izin verir.

Chapter Six

I Belli ki deliyim.

Neden burada olduğumun, asansörden çıkmak üzere olduğumun ve hiçbir şey olmamış gibi işe gittiğimin başka bir açıklaması yok.

Hafta sonu herhangi bir netlik sağlamadı. Hâlâ kafam karışık. Ama bildiğim tek şey Dylan'a veda etmenin istemediğim bir şey olduğu. Bunu bırakıp gidemem.

Bu yüzden açıkça deliyim.

Bu, gerçekleşmeyi bekleyen bir çöplük yangını ama artık çok geç.

Asansörden çıkıyorum ve bilerek geç geldiğim için ofis tüm hızıyla çalışıyor. Normalde yaptığım gibi iş arkadaşlarımı selamlayarak ofise doğru yürüyorum. Masamın arkasına oturmak üzereyken telefon çalıyor ve Bay Fox'un beni çağırdığını görüyorum.

Bu kötü, çok kötü bir fikirdi.

Sakinleştirici bir nefes alarak ofisine giriyorum, kendimi her şeye hazırlıyorum ama tek gördüğüm kırmızı güller olunca hiçbir şeye hazırlanmadığımı fark ediyorum. Halüsinasyon görüp görmediğimden emin olamadan kapıyı kapatıyorum. Ama Dylan sonsuz gül arkasından görüldüğünde, bunun gerçekten olduğunu anlıyorum.

"Ne?" Tek ifade edebildiğim bu.

Dylan elindeki gül demetini bana uzatıyor. "Geç kaldın."

Bir kahkaha atıyorum. "Yani ceza olarak şehirdeki tüm çiçekçileri satın almaya mı karar verdin?"

Güller çok güzel kokuyor ama ben anlamıyorum. "Oluyor?"

" ettiğim için en içten özürlerimi iletmek istedim, bu yüzden-" Ve elini güllere uzattı.

"Bir düzine yeterli olurdu."

"Saçmalık." Ve o, sevmeye başladığım kibirli pislik?

Hayır, sevmek değil ama en azından hoşlanmak. Bunun olabilmesi için de yeniden başlamamız .

"Güller için teşekkür ederim ama bundan daha fazlası gerekecek."

Yakışıklı yüzü düştü. "Adını söyle, senin olsun."

Gülleri masasına bırakarak çantamı açıyorum ve tüm hafta sonu üzerinde çalıştığım bir şeyi çıkarıyorum. Ona teklif ediyorum.

Kabul ediyor, mektubu okuyor ve anlıyorum, ne istediğimi biliyor.

"Pekâlâ, Bayan Young. Oturun."

Adımı söyleme şekli beni tepeden ısıtıyor, ama otururken yine de etkilenmiyorum.

O da oturdu ve özgeçmişimi okudu.

Yeniden başlayabilmemizin tek yolu *bu*. Yeniden başlayabilmemiz için. "Audrey Denis için çalıştığını görüyorum."

Başımı salladım, oturdum.

Beni yakından izliyor. "Gerçek bir sürtük olduğunu duydum."

Bir kıkırdamayı bastırıyorum. "Kocasının daha da kötü olduğunu duydum." Dylan'ın ağzı seğirdi. "Eski kocası."

Şaşkınlığımı gizleyemiyorum çünkü bunu o yaptı. Boşanma kağıtlarını imzaladı. Bunu benim yüzümden yaptı diye umutlanmak istemiyorum.

"Özgeçmişiniz çok etkileyici. Emir alma konusunda nasılsın?"

Duvarlar aniden üzerime kapandı.

"Çünkü yaptığım her şeyde mükemmellik ve kontrol talep ediyorum."

Ben boğazımdaki yumruyu yutkunarak geçiştirirken o ayağa kalkıp ceketini çıkarıyor.

"Bununla başa çıkabileceğini düşünüyor musun?"

Poz veriyorum ve soğukkanlılıkla başımı sallıyorum. "Evet ama emir almaya gelince, bu tamamen ne talep ettiğinize bağlı."

"Çok talepkârımdır, Bayan Young." "Ben de öyleyim."

Ben bacak bacak üstüne atarken o bana doğru yürüyor. Gözleri anında giydiğim topuklu ayakkabılara odaklanıyor - beni anlamsızca becerdiğinde giydiklerimin aynısı.

"Kaybetmeyi sevmem."

"Meydan okumayı
severim."

Dudakları seğiriyor. "bekleyen bir felaket gibi görünüyor."

Cevap veremeden önümde diz çöküyor ve jesti beni etkiliyor - bana teslim oluyor.

"Ama sen ben de varım. Eğer istersen iş senindir." "Oh, istiyorum." Birdenbire iş hakkında konuşmamaya başladım.

Dylan bacağımı yavaşça öpüyor, şeytani ağzı tüylerimi diken diken ediyor. Acele etmiyor ve ben de izliyorum çünkü bu manzara çok ateşli. Elbisemin eteklerini dikkatlice kaydırıyor ama ben bileğini kavrayıp başımı sallıyorum.

"Ama ben patronla yatmam."

"O zaman kovuldun," diyor, dudaklarını iç baldırıma bastırarak. "Ama bu haksız bir işten çıkarma mı olur? İnsan Kaynakları ne diyorsun?"

"İK'yı siktir et."

Vücudumda yukarı doğru ilerliyor ve ağzını benimkine yapıştırıyor. Öpüşmelerimiz arzudan başka bir şey içermiyor, ama alt ton artık farklı - yeni başlangıçların olasılığıyla döşeli.

Dilini kendi dilimle daire içine alırken saçlarını çekiyorum ve tam elini kalçamda gezdirirken geri çekiliyorum.

"Şartlarınızı kabul ediyorum Bay Fox."

Onu geri itiyorum, hayır dediğimden emin bir şekilde halının üzerine düşmesinden zevk alıyorum. Ama yaptıklarını unutmak için güller ve güzel sözlerden çok daha fazlası gerekecek.

"Sana kahve getireyim mi?"

Yerden kalkmaya zahmet etmiyor. Ereksiyonunu da saklamıyor. Bu ilişkide bir kez olsun kontrol bende idi. İşler nasıl da değişti.

"Evet, siyah."

"Başka bir şey var mı?" O çenesini sıkarken ben tatlı tatlı soruyorum. "Hayır, Bayan Young. Bu kadar yeter. Şimdilik."

Gülümsüyorum ve dönüyorum ama "Bu raundu sen kazandın... Mavi Kuş" diye ekleyince duruyorum.

Ve sonunda tanıştığımızdan beri dilimde dolaşan soruyu soruyorum. "Neden Bluebird?"

Cevabı beklediğim gibi değildi. "Mavi kuşlar umudun, yenilenmenin ve... aşkın sembolüdür."

Kalbim kabarıyor çünkü bu Dylan'ın anlık bir bağ hissetme konusunda bana doğruyu söylediğini kanıtlıyor.

"Tüm oyunu kazandım... Kaplan. Ayak uydurmaya çalış." Omzumun üzerinden dönerek ona bir öpücük gönderiyorum ve bana olan arzusunun on kat artmasını izliyorum.

Ofisinden galip olarak çıkıyorum, Bay Fox işin içindeyken böyle bir şey yapacağımı hiç düşünmemiştim. Ama zaferin tadı hiç bu kadar güzel olmamıştı çünkü bir patron gibi bu oyunu kazandım.

Yine de rövanşı dört gözle bekliyorum, çünkü daha fazlasının geleceğini biliyorum...

[Haber Bültenime Abone Olun](#)

About the Author

Monica James gençliğini Anne Rice, William Shakespeare ve Emily Dickinson'ın eserlerini okuyarak geçirdi.

Yazmadığı zamanlarda Monica kendi işini yürütüyor, ancak her zaman ikisi arasında bir denge buluyor. Okuyucularını biraz olsun dehşete düşürmeyi umarak çarpık AF hikâyeleri yazmaktan hoşlanıyor.

A.B.D., Avustralya, Kanada, Fransa, Almanya, İs- rail ve İngiltere'de çok satan bir yazardır.

Monica James, Unicorn'u ve üç çılgın kedisiyle birlikte Melbourne, Avustralya'da yaşıyor. Kırmızı ruj, topuklu ayakkabılar ve suç belgesellerine biraz takıntılıdır ve her zaman geç kalan kişidir.

Connect with
MONICA JAMES

[Web sitesi](#)
[Facebook](#)
[Twitter](#)
[Goodreads](#)
[Instagram](#)
[TikTok](#)
[BookBub](#)
[Amazon](#)
[Okuyucu](#)
Grubu [Bülten](#)

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitalarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaştan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

